

VOL. LVII.

No. 6

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK
AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

OBSAH:

Jarka: Listopad (báseň). — K 8. listopadu. — Ohlasy clevelandského sletu. — Jarka: Byli jsme a budem (báseň). — Jos. Čermák: O všelícem a trochu také o nás. — Jarka: Svůj k svému! — Boh. Josifek: Jaký jest náš úkol zde. — Mluvte s dětmi mateřskou řečí. — Den Sokola Tábor. — Dr. Mueller vyznamenán. — Zprávy organizační: Výkonný Výbor AOS. — Finanční výkaz za říjen. — Tech. předsednictvo AOS. — Č. Vzděl. Odbor AOS. — Župa Střední. — Župa Východní. — T. J. Sokol New York. — Župa Severovýchodní. — T. J. Sokol Detroit, Mich. — Župa Západní. — K. M. Prehal: A nyní Omaha. — Jos. Dvořák: Náš vycházkový kroj. — Jar. Jelínek: Tělocvičná hlídka.

NOVEMBER, 1935

Office: 2419 S. Scoville Ave., Berwyn, Ill.

✱ Entered as Second Class matter May 23, 1929, at Post Office at Berwyn, Ill., under the Act of March 3, 1879. ✱

Sokol Americký

Official Organ of the American Sokol Union.

Vychází 15. každého měsíce v Berwyn, Illinois.

Pořadatel:

JARKA KOŠAŘ

2345 So. Kedzie Avenue, Chicago, Ill.

Editor:

Výpravci: JAR. TUREK, 2419 So. Scoville Ave.,
Berwyn, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny, a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevracejí a neschovávají déle nežli od čísla do čísla.

Přestěhování oznámí výpravěmu každý přesídlivší se člen sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ke které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy s adresami oznamuje tajemník aneb účetní jednot jednotel každý měsíc.

Úřadovna Výk. Výboru A. O. S.

JARKA KOŠAŘ, jednatel

2345 So. Kedzie Ave.,

Tel. Rockwell 5085

Chicago, Ill.

436

LISTOPAD.

LISTÍ padá, větve holé
trčí smutně do nebes,
na sklizená suchá pole
lehký mrazík již se snes'.

Smutný měsíc v historii
pro náš národ věru jest—
ve vzpomínce věčně žijí
ti, jimž patří všechna čest.

Bílá Hora pomstěna je,
volně dýše český lid,
české nivy, luky, háje,
nikdo nám již nesmí vzít!

Sokolstvo je věrnou stráží,
republiku ochrání—
od Šumavy až k Pováží
stojí stále ve zbraní.

Zbraní tou je každodenní
jeho vzorná výchova,
která slabé v silné mění
podle vzoru Tyršova.

Plné necht' jsou tělocvičny
v tuhé práci přes zimu,
ruch v nich jarý, ustavičný,
bud' vzdor stavu dnešnímu,

v němž dnes mnohý na zřeteli
má jen vlastní prospěch, cíl,
aby kde se kořist dělí,
sám měl největší z ní díl.

Proti tomu naše snahy
necht' dál síli nadšení,
by zřel v nich náš národ drahý
svoje zabezpečení!!

Jarka.

K 8. listopadu.

V tomto měsíci vzpomínáme velké tragedie národa českého, kdy po slavné jeho minulosti přišel hrozný pád.

8. listopadu 1620 na Bílé Hoře zapadlo krvavě slunce české slávy a v potupný prach zašlapána jeho práva—jeho svoboda. Pod jhem habsburským úpěl národ náš spoután a přece ani útisk a bezprávi nemohly jej udolati, neboť dobré jádro českého lidu výchovou předních buditelů vzhopilo se k novému životu a po 300 letech domohlo se své svobody.

Vzpomínka na nešťastnou Bílou Horu v nás sílila vzdor a snahu po odčinění potupy a tak členstvem jednot sokolských a studentstvem konány výlety 8. list. na Bílou Horu tajně bez příslušného oznámení policejním orgánům a při té příležitosti zpívána byla na nápěv naší hymny "Kde domov?" tato význačná slova:

Kde hrob je náš?
Nade Prahou bouře divá,
tyran jásá, Čech umdlévá,
zvony znějí na poplach,
tisíc reků padá v prach . . .
krví rdí se Hora Bílá,
hora hrůzy—hřbitov náš!

Kdy přijde čas?
Onen hrom, jenž věky láme,
onen duch, jež v sobě máme?
Jenž nás učil dvě stě let
muka vrahů přetrpět,
on nám k činům meče kuje—
vytrvalost mstitel náš!

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

Ročník LVII.

Berwyn, Ill., 15. listopadu 1935.

Číslo 6.

OHLASY CLEVELANDSKÉHO SLETU.

(Dokončení.)

Bratr Jelínek oslovil obecnost a pravil, že Cleveland byl poprvé svědkem závodu Americké Obce Sokolské a vyslovil díky všem, kteří se na závodech podíleli i těm, kteří se podíleli na celé práci sletové a rovněž "ocenil" to naše krásné počasí. Náčelník Obce představil vítěze a bratrsky je políbil.

Také sestra náčelnice Danková představila vítězky a políbila je a rozdělila odznaky úspěchu družstvům.

Byly to závody úporné a z výsledků jest viditelné, že do pole byli postaveni jednotlivci a družstva nejlepších kvalit, neboť často vítězové se rozcházejí s poraženými jen o několik bodů.

Sokolskou průbojnost a houževnatost prokázala při závodech ses. Vlasta Šebková, cvičitelka a tajemnice Sokola Tyrš, členka sokolské rodiny. Dostala se na druhé místo jako jednotlivkyně při družstevních závodech. Ačkoli měla levou ruku namoženou a otekou, neustoupila z družstva, aby toto nebylo oslabeno a pokračovala i za velkých bolestí v zápole. Ačkoli se družstvo Tyrše neumístilo na prvním místě, Vlasta získala druhou cenu, pouze o jeden bod méně než národní přebornice Konečná. Po dokončení závodu musela se dát Vlasta hned prohlédnouti X paprsky, aby bylo zjištěno, není-li prasklá kost. Když se angličtí reportéři divili této obětavosti a neústupnosti, odpovíděla Vlasta pouze: "Každá sokolka by učinila totéž!"

Sestra Konečná dovršila svůj triumf vedením svého družstva Sokola Slávského na prvním místě v družstevní soutěži Obce. !

Přeborník Obce Schwartz také v družstevním zápolu se umístil jako jednatel na prvním místě a druhým jest Frank Jereb ze Sokola Slovinského z Clevelandu.

Gusta Hanáček, jeden z nejlepších borců původního Sokola Havlíček, ačkoli skoro 50tík získal první cenu starších bratrů, dosáhnuv 28.75 bodů z 30. V družstevním zápolu se však umístil Sokol Tyrš na druhém místě a Sokol Nová Vlast strhnul první cenu.

Práce obrovská, vysilující, jež znamenala zkoušku hesel sokolských v praxi, jež

znamenala důkazy o teorii sokolské. Žádný atlet na světě není schopen vykázat se takovou všestrannou odolností jako sokolští závodníci. Závody tak velikého rozsahu a s tolika cvičenci nebyly ještě nikdy v Clevelandě projevny, ale bylo jisto, že Clevelandští, ačkoli v závodech Obce neměli ještě zkušenosti, učinili vše, co bylo v jejich silách a doufejme, že uspokojili všestranně, aspoň vůle byla ta nejlepší a vše konalo se u vědomí, že hosté sokolští jsou nám nejdražší a nejpřednější. V sobotu večer byl podán důkaz otužilosti mládeže sokolské, která tři dny závodila a večer vystoupila jakoby vůbec ničeho nekonala, jen se připravovala na tato slavnostní čísla akademie. Snad ještě nikdy nebyly místnosti Síně Sokol tak zaplněny ve hlavní budově, v pavilonu i v restauraci, jako v sobotu večer.

Po programu byl ještě taneček a pak se přátelé loučili, aby si odpočinuli na den nejkrásnější, na veřejném vystoupení ve stadionu. A když jsme vycházeli do noci, přivítal nás opět liják, který sokolskou činnost v Clevelandě po všechny dny tak urputně pronásledoval.

Včerejší vystoupení bylo nádherné, některá čísla strhovala k tak velikému nadšení, že mnoho účastníků pohnutím až slzelo. Byl to velkolepý pohled, byl to celkový ohromný zdar sokolského podniku, prvního v dějinách Clevelandu v takovém počtu před zraky jinonárodovců.

Hlavní den sletový v neděli 23. června.

Nejkrásnější sokolský svátek v dějinách československého Clevelandu.

V sobotu v noci odcházeli jsme ze sokolské akademie ze Síně Sokol do deštivé noci, do nepříjemného chladna. Bylo to hrozné zklamání po dosti pěkném odpolední, když už se mraky roztřhaly a slunko se vesele usmívalo. A v neděli ráno jsme jistě všichni byli skoro zoufalí nad strašnou nepohodou. Jaké to bude veřejné, kdo se opováží v takovém počasí do stadionu až u jezera? To bylo hrozné, ale hodiny postupovaly, déšť ustával a prořadnucími mraky se ukazoval jasný den, ale slunce ještě vidět nebylo. Až k polednímu nastal obrát

a to už bylo jisto, že se vystoupení vydaří a poslední, nejdůležitější den sletu bude zdarem nejkrásnějším.

Už po jedné hodině spěla auta ke stadionu a proudy našeho lidu nepřetržitě se valily do bran stadionu. A na všech tvářích zářila radost, veliké uspokojení nad sluncem po celotýdenní polotmě provázené stálými dešti. Byl to takový krásný, povznášející zájem, mysl všeho lidu našeho byla ovládnuta sokolskou slavností.

Na všech stranách známi krajané v největším počtu z Chicaga, Detroitu, Toleda, Pittsburgu, Filadelfie, Omahy, z Texasu, Wisconsinu a z mnoha jiných států. Na všech stranách pozdravy, seznamování a projevy radosti nad krásnou pohodou.

Ve 2 hodiny vystupuje na náčelnický můstek br. Jarka Jelínek, náčelník Americké Obce Sokolské a v následující minutě dává povel k pochodu průvodu. Ze severovýchodní brány vyrazila četa bubeníků a trubačů Al Sirat Grotta za mohutného hřmění bubnů a jásavých fanfár polnic. Byl to rachot hromu a zpěv nástrojů a hned tímto obrazem lid je strhován k ohromnému nadšení.

Za sborem pochoduje legie se svým přeporem, ženy v národních krojích, pochodující četa žen, sokolice a sokolové v českém i americkém stejnokroji, Češi, Slováci, kádry mládeže, cvičenci, červené karkulky planou jako máky a odrážejí se od syté zeleně trávníku. Oh, jaký to pohled, jaké to nadšení a radost! Všechna srdce buší zrychleně, není možno ani promluvit, jest možno jen jásat, vykřikovat radostí a mávat rukama.

Župa za župou v šestistupech, ráz na ráz, údery duní zem a v tom padá Sokolská ryčným pochodem, až se vzduch chvěje. A závěr tvoří dorost a žáci. I těm nejmenším je volána sláva. Je to jedna krása, na kterou tyto děti do smrti nezapomenou. A vždyť se také nemohly dočkat ani rána a už aby byly ve stadionu na zkoušce.

Je to strhující, samozřejmě, vždyť je to tak české, tak demokratické, vždyť celá činnost sokolská je výrazem národní vůle a touhy a je tedy logické, že je tak živelně žhavou a se životem celého národa spojenou.

V průvoduúčastníci byli následující: Velkovýbor Jednoty Českých Dam, prap. pí. Mlázovská; Záp. Čes. Bratrská Jednota, prap. pí. Čížkovská; Ústřední výbor Č. S. P. J., prap. Emilie Kolářková; Sbor Vojt. Náprstek č. 56, Č. S. P. J.; četa Velkovýboru J. Č. D., Barbora Janoušková, kapitánka; Sbor Láska k Vlasti, č. 1, Č. S. P. J., Stella Konrádová, kapitánka; Sbor

Eliška Pešková, č. 30, J. Č. D., Bož. Bláhová, kapitánka; Četa zástupkyň jednotlivých čísel J. Č. D.; Četa zástupkyň jednotlivých čísel Č. S. P. J.; Rád Cleveland, č. 280, Z. Č. B. J.; Prapor Sokola Tyrš; Legionáři; bratři a sestry sokolové v krojích; Velkovýbor Č. S. P. J., dva prapory.

Národní kroje: Boots Nevšetova, Marie Zarybnická, Stella Nevšetová, Mary Hráchová, Anna Maliková, Anna Nejedlá, Jindřich Hojstic, Kateřina Hojsticová, Frances Březinová, Mae Kodešová, Anna Kričková, Božena Schillerová, Nettie Wagnerová, Emilie Vraničková, Alice Vraničková.

Když imponující průvod dospěl ke své základně, nastalo ticho, hudebníci povstali a zanotovali americkou hymnu a hned při prvních tonech zvedly se všechny tisíce lidu a vyslechly s obnaženými hlavami hymnu této veliké země, hymnu českou a slovenskou. Poprvé za takové události sokolské zněly zvuky obou našich hymen ve Stadionu a krásná hudba mluvila k našim srdcům. Bylo to podivuhodné ticho, jakoby všichni chápali, že hymny naše jsou poselstvím bratrské republiky a celému Clevelandu, kterému se naši borci a sokolice představí svými výkony.

Br. Frank Čech představil br. Jirsu, jako jednoho z hlavních činitelů. Pak ujímá se slova Fred Jirsa, starosta župy Severovýchodní a předseda Sletového výboru, který vítal přátele sokolstva, přivítal guvernera státu, zástupce města a slavnostnímu vystoupení borců přeje zdar!

Br. Jirsa představil guvernera, Martina L. Daveye, který vyslovil potěšení, že bylo mu dopřáno býti přítomnu takové krásné události, jakou jest sletové vystoupení sokolstva a ujistil nás, že to nepraví jen ze zdvořilosti, ale od srdce, protože je dostatečně informován o duchovní a tělesné činnosti Sokolstva v této zemi i v zámoří.

Za mayora Davise promluvil ředitel právního departmentu Ezra Shapiro, který rovněž velice pochvalně vyslovil svůj obdiv nad řadami mužů, žen a dětí a přál národu, který se může pochlubit takovou významnou činností v lidových masách.

Krásný projev o poslání Sokola promluvil br. Karel Prchal, starosta Americké Obce Sokolské a br. Jirsa jménem Sletového výboru a župy Severovýchodní přivítal všechny přítomné.

Starosta Americké Obce Sokolské br. Karel Prchal pravil: "Bratři, sestry a krajané: Třídenní zápol zdatnosti a sebevzdělání o věnec vítězů je dokončen. Nyní předstupuje naše Sokolstvo před veřejnost vrcholným bodem svých svátků. Láska, láska k idej, která usiluje o lepšího, silnějšího a

krásnějšího našeho člověka tělem, duchem i srdcem, spojuje všechno bratrstvo sokolské.

Dnešní vystoupení je výsledkem dlouhých a svědomitých příprav. Je také výsledkem dobrovolné kázně a lásky a oddanosti k celku. Pracujeme k tomu, aby ta láska svým zářem prolula všechno citění našeho člověka, aby k sobě přitáhla všechny lidi, kteří by se stali navzájem sobě bližší.

O našich sletech hovoří srdce neznámou řečí beze slov, zraky se lesknou radostí a nadšením a někdy se v nich objeví i slzy hlubokého pohnutí při vzpomínce na oddanost, s jakou naši junáci a ženy pracují k uskutečnění Tyršových a Fuegnerových ideálů.

Nadešla historická chvíle, kdy poprvé v dějinách nynější Americké Obce Sokolské se koná slet jejího členstva mimo její chicagské sídlo, zde v Clevelandě. Proto ještě tím větší dík náleží zdejší župě, že se tak čacký podjala těžkého úkolu a že mu také tak skvěle dostála, jak tomu všechno nasvědčuje.

Dejme tedy promluvit svým srdcím a odejme se cele jeho projevu. Necht' se naše prsa dmou pýchou, že idea zakladatelů Sokolstva, dra. Tyrše a Fuegnera znovu slaví velké vítězství. Vzhůru srdce! Výš a výše hlavy! Nazdar!"

Bratr Jelínek ujímá se velení, dává povel: "V pravo v bok!" a zástupy odcházejí k roztržení, aby byly připraveny k okamžitému nástupu dle programu.

Ve 2:45 nastupují žákyně a žáci k prostným s jedním kuzelem. A drží se výborně ta naše drobotina, cvičí ladně i svižně a vyřizuje se snaživě, takže je vidět, že myslí i na další povinnosti a nejen na cvičení.

Káňatům dostává se vréleho potlesku a hned nastupují dorostenky a dorostenci k prostným. Není to, co by mělo být, nemožno docílit dobré harmonie, ale množství dorostu působí pěkně.

Pak byl proveden závod v rozestaveném běhu vybraných družstev a žup AOS. Vítězí Chicago, 2. Sokol Cleveland a 3. Sokol Tábor, Chicago.

A nyní přichází nástup žen a mužů. A jsme jako doma, v Praze, na Strahovské pláni. Je to stejně krásné, stejně povznášející jako doma, i když toto vystoupení jest v mizivém počtu proti sletu ve vlasti. Ale je to přece jen obrovsky imponující, když nastupuje 1100 mužů a žen a zaujímají obrovskou plochu stadionu od pažení k pažení. Pýchou se musí zachvít každé srdce člověka, milujícího krásu lidského těla, krásu kolektivní v takové mase. A nastupují i ti naši "staří" hoši i starší sestry, kteří jsou stále ještě mladí v tělocvičně i v živo-

tě, protože sokolská výchova je vyrovnala a zocelila a proto dovedou "držet tempo" s mladými.

Slunce plane na ty krásné sestavy a divák v údivu pozoruje s výše stadionu souzvuk paží, nohou a celého těla. Krásně působí zákryty a vyřizení. Armáda sokolská končí za frenetického potlesku.

Br. Jelínek předvolal přeborníky k udělení jim trofejí a br. Jirsa oznámil výsledek závodů.

Sestry pak nastupují k bradlům ve vzorném družstvu Obce a rovněž vzorné družstvo Obce mužů nastupuje ke hrazdě. Bratři za vedení Fr. Schwartz zkuší, "ohmatávají" hrazdu kníhem a výmkem, aby věděli, kam se mohou pustit.

A pak ty výkony . . . Muž jak muž provádí vrcholné výkony vyššího oddělení a jak jsou prováděny. Ta ladnost, spojitost, jistota, elegance ve švihu, odvaha v saltech. Kolemstojící bratři musí stále hrazdu přitahovat, která je nejistá v rozmoklé půdě, jako "na vodě", je nutno i státí na kůlech, aby nevyskočily a hrazda se neutrhla. Ale to nic . . . hoši bortí dále jako praví sokolci, jako junáci bez bázně a hany . . . Zdar!

Ženy za vedení ses. Konečné předvádějí skvělé výkony na bradlech, takže připomínají vzorné družstvo sester Českosl. Obce Sokolské, jež zde udivovalo svými krásnými výkony a siláckými kousky.

Župa Střední posílá do pole své ženy k prostným, jež jsou výborně nacvičena a krásně provedena.

Ženy a muži Sokola Town of Lake, Ill., cvičí soudobně na křížových bradlech. Jsou to výkony nezvyklé a vysoce zajímavé i pro laika a nesmírně se líbí.

A rovněž cvičení mužů župy Střední se žebříky vyvolává nadšení, zejména když je žebříků použito jako živých bradel a končí skvělou pyramidou. Ráz na ráz a výborně.

Cvičení župy Severovýchodní jest zlatým hřebem sletového vystoupení. Velení ujímá se župní náčelník Franta Krátký, který nacvičil skvělé výkony, jež znovu a znovu vyvolávají potlesk. Nacvičili Krátký a župní náčelnice Božena Černá.

Slet byl zahájen zajímavým způsobem tří letounů, které za vedení pilota Poledňáka s českými sokolskými pasažery třikrát zakroužili nad stadiem. Měly připraveny kytičky, ale hození jich nebylo dovoleno.

Při cvičení a při všech podnicích sokolských účinkovala výborná Sokolská za řízení br. Rudolfa Hany a plně se při nedělním cvičení uplatnila. Za jásavého pochodu končí se tato nádherná podívaná, na

kteřou budeme jistě všichni na vždy s radostí vzpomínati, vždyť nám sokolové připravili takové radostné chvíle, že jsme se cítili na tu dobu v Čechách, ve vlasti. Výkony sokolské nejen povznášejí, ale posilují k dennímu životu, k dennímu zápasu za chléb vezdejší i k zápasu proti nepřítelům národa. Sokolská vítězství jako by volala: Jen musíš vydržet ve vřavě denní, kov nitra až se žárem v ocel změní a v radost vzdech.

Pak rány odražíš, jež život tobě schystal, chce laskavý, vítězem abys přistál na druhý břeh.

A nálada nedělní, sváteční byla ještě tím více sesilována, vždyť jsme měli ve stadionu právě importované Plzeňské z vlasti, které opatřil Lád'a Křížek, zástupce jediných dodavatelů pro tři státy, Edwards Co. A že našim krajanům chutnalo jako v Čechách, netřeba dokazovat.

A byl to i pohled radostný a hrdý, když ze stadionu se hrnuly tisíce krajanů a pak městem se hrnuly proudy automobilů, takže Američané, nevědoucí o sletu, udiveně se dívali, kde se vzalo najednou tolik lidu.

Mnozí diváci si stěžovali na umístění tribuny a hudebníků před ložová sedadla, takže mnoho krásných obrazů ani neviděli.

Sokolská výstavka.

U příležitosti Sokolského Sletu ve dnech 20. až 23. června je pořádána na chodbách celého třetího patra veřejné knihovny v dolním městě na Superior Ave. Sokolská výstavka. Je to malý sice, ale názorný a osvětlující přehled kulturní činnosti Čechů a Slováků.

Na výstavce jsou předměty, jež poutají pozornost každého návštěvníka. Je třeba, abyste se na tuto výstavku podívali, můžete-li, ale hlavním účelem výstavky jest—upozorniti americkou veřejnost, aby tato nabyla lepšího názoru na československý živel v této zemi, zejména v našem městě.

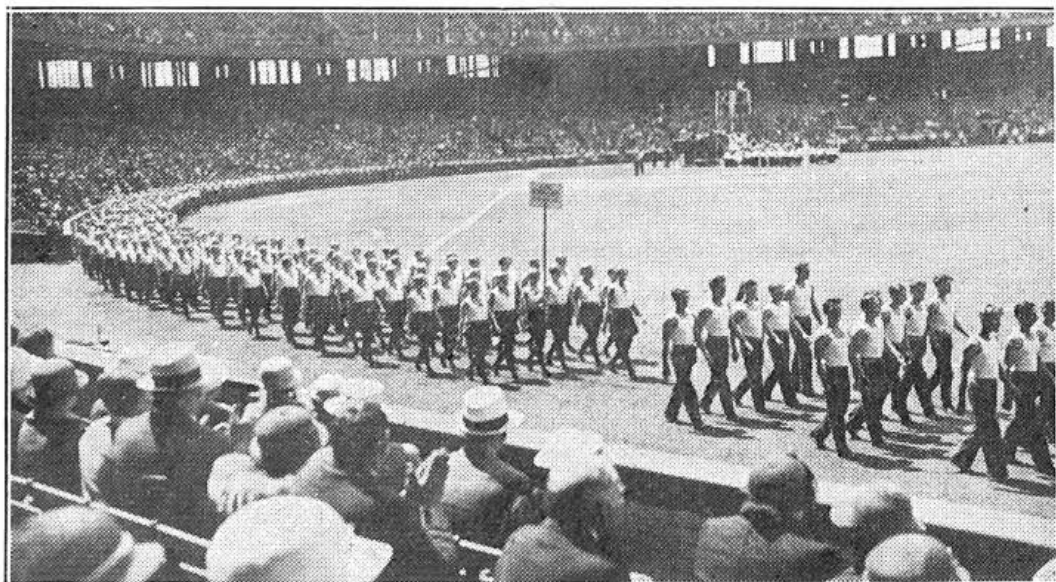
Živému zájmu se těší sbírka "Krásy Republiky Československé", jakož i naše sklo, jemuž se nevyrovná žádné jiné sklo na světě, jak svou hodnotou materiální, tak uměleckým zpracováním a přece stále ještě naše sklo jest prodáváno po celém světě jako sklo belgické nebo německé.

Dále jest zde keramika vysoké umělecké úrovně umění lidového i kultivovaného. Práce dřevěné, klenotnické, ruční, krojové vzbuzují údiv u cizinců. Jsou tam skvělé exempláře knihařského a tiskařského umění, staré památné knihy.

Sokolové vystavují své trofeje vítězné ze svých zápolů za minulé léta. A je tu část, ukazující názorně činnost Sokolstva mezi americkou mládeží, pěstující amerického ducha v nejvyšším stupni. Je tam prapor Sokola Čech-Havlíček z roku 1867, nejstarší naší clevelandské organizace.

Předměty vystavované většinou laskavě zapůjčili ze svých sbírek naši krajané: Dr. a pí. Henry A. John, p. a pí. B. E. Pták, p. V. Pták, pí. E. Koštířová, pí. F. C. Maňáková, pí. Pavlína Kysela-Grigorová, p. Frank L. Jirouch, p. F. L. Vlček, konsul Dr. Jaroslav Gardavský a pí. Gardovská.

Na výstavním výboru jsou: pí. R. Rychtářiková, p. Voltaire Žizka, pí. Gardavská, pí. Maňáková a pí. Skleničková.

BYLI, JSME A—BUDEM!

(Ku dni 8. listopadu—k 28. a 31. říjnu.)

SEN těžký, po tři sta let dlouhý,
 náš národ prožíval v porobě,
 kříž utrpení na svých bedrách
 se zat'atou pěstí
 nes' trpělivě, živ jsa z touhy
 jen po odvetě—dusil v sobě
 vzdor proti těm, kdož zakopali ve hrob
 jeho štěstí

a jeho slávu dali v posměch katům svým...

To lotři habsburští a zaprodajný Řím!

Ó, pro víru a přesvědčení
 pil's hořký kalich, lidé český,
 až na dno dopít jsi jej musel z vůle boží—
 ba zdálo se, že dno v něm není— — —
 že smrt z něj piješ— — — —

Hrom a blesky!

Což Bůh Tě určil katanům jen za podnoží,
 by vlnu s Tebe k boží chvále mohli dřít
 i s kůží, abys nahý musel zvolna mřít?
 Za odboj zpupné šlechty pouze
 na pláních Bílé Hory kleté
 Tvá práva pošlapali pyšní vládci Vidně—
 Říma...

Lid nevinný bůh trestal dlouze—

ó, sotva věřit, žasni světe!

Byl's beránkem, jenž trpělivě jiných hříčky
 snímá,

byl's němou obětí, jež bohu milá je—

byl's mučedníkem svatým—ale bez ráje...!

Když stanul's na Golgotě utýraný
 s tím křížem svého utrpení,
 tu přišla potopa— — — —

Krev, oheň, zhoubu na pokraji,
 vše strhuje a v propasti se řítí— —
 trůn za trůnem se kácí, lidé spítí
 jak šelmy krví poslední své sousto do úst
 hájí...

Noc strašná z lidských dějin trhá listy
 dnes—

co včera v pyšné slávě své se stkvělo,
 dnes trosky pouhé, v nich jen mrtvé tělo—
 když mocný národ ze své výše kles'...!
 Noc přešla— — — —

Slunko opět k jitra vstává
 a nad troskami hlas hřmí na tyrany,
 jichž vládě umíráčkem zvoní hrany:
 "Zem česká vaši více není,
 lid se Sokoly hájí volnost, práva—
 dnes nejsme sami v širém světě víc,
 jdem' se Spojenci ku Svobodě vstříc!"
 Vrh' národ kříž svůj k nohoum kata,
 z pod roušky beránčí lvi hlava
 se mocně vypjala, až Golgota se v nitru
 chvěla— — — —

Tři sta let Bílé Hory pouta
 sňata— — — !

Lid volný na své půdě přeorává
 a národ potupu svou před světem si stírá
 s čela.

Jdou šiky legií vítězně vpřed—
 jich silou, duší, sokolský je střed!

Dnes oddčiněna Hora Bilá
 a smeten habsburský trůn klatý...!

Ta naše volná česká síla
 se musí vybijet pro lepší snahy než je víra,
 ta, která pouta rabská kolem ducha svírá
 a bědy vnáší v české chaty!

Kdo Čechem v srdci, jehož utrpení naše
 jímá,

ten musí nepřítelem církve být i Říma...!
 Dnes za pokrokem, blahem lidstva k světlu
 blíž
 spěj, národe můj, se Sokolem výš a výš!

Hle! Bojovník Tvůj z prvních prvý,
 jenž smělou rukou pochodeň svou vznes'
 výš do tmy prosycené krví,
 by vyburcoval českou sílu k vydobytí svého
 práva,
 zas před svědomí naše jak rek nesmrtelný
 vstává—

rek, jehož v úctě vzpomínáme dnes!

Ó, Karle Havlíčku, Tvá živá slova
 lid český v srdci nesl v dlouhém utrpení,
 než jimi všichni věrní stáli zoceleni—
 než světlo slunko zlaté Svobody!

Dnes česká sláva před světem zní znova,
 jak druhdy v době husitské když hřměla
 v děs, před níž Evropa se trásla celá...!

Čech, Slovák volný mezi národy
 dnes vzpomíná, že sedmnáct let tomu jest,
 kdy poroby jeho svrhnul se své šíje
 a spečetil svou krví samostatnou Republiku,
 již celý svět dnes vzdává svoji čest!

A věrné Sokolstvo svou mocnou paží
 slib skládá, že chce ochrannou být stráží
 té těžce vydobyté svobody zas dál—
 a do posledního dechu—hájit Republiku,
 byt' třeba celý proti nám svět znova stál!!!

Jarka.

I do not agree with a word
 that you say, but I will
 defend to the death
 your right to say it...

Voltaire.

O VŠELIČEM A TROCHU TAKÉ O NÁS—

uvažuje Jos. Čermák.

JEST mi známo, že psáti o sobě nenáleží k dobrému tonu, ale v jistých případech jest to omluvitelné, jmenovitě tam, kde chceme rozepsati se podrobněji o činnosti, s kterou jsme byli úzce spojeni. Bylo by téměř nemožno podati jasný přehled řetězu různých pokusů, stupňů po nichž jsme se pozvolna brali k vytčenému cíli, kdyby se o to pokusil ten, kdo se všemi podrobnostmi dostatečně obeznámen není. Ostatně autobiografie velkých mužů i nás malé lidi omlouvá, že není třeba úzkostlivě vyhýbat se zmínkám o sobě zvláště tam, kde není vyhnutí, chceme-li vylíčiti postup vývoje v jistém oboru, jemuž jsme byli svůj život zasvětili.—Byl jsem nejednou důtklivě vyzván podati přehled počátků rytmických cvičení v tělesné výchově našich žen a které jsme později zanesli do rodné země jako náš dar tamním sestrám. Ty je hned přijaly s pochopením jejich důležitosti a s nadšením, se stejnou láskou, za spolupůsobení br. Očenáška, který hned od počátků postřehnuv význam cvičení těch, jaly se pracovati na jejich zdokonalení a jak z úspěchů ženských družstev často se dočítáme, splněno jest tak vřelé přání, aby cizí národové v tělesné výchově žen přiučovali se také něčemu od nás. A jelikož vzpomínky tyto po dlouhém zdráhání a stále opětovaných přáních, abych mladší naší generaci seznámil s dějinami rytmiky v sokolstvu, vyhovují nyní, nežli budu nucen pero na dobro odložit a doufám, že mi bude ostatním členstvem prominuto.

* * *

Když tak někdy setkám se s matkou dospělých již dcer a synů a zalétneme vzpomínkami do minulosti, nedovedl bych vylíčiti blahé ty pocity, které zahřejí nitro mé při těchto srdečných slovech bývalé žáčky: "Byly to štěstí chvíle, které jsme v tělocvičně prožívaly. A což teprv když jste začal s těmi rytmickými cviky, tu ani nevíte, s jakou radostnou nedočkavostí hleděly jsme vstříci hodině příští." A co o takových častých projevech v prázdných chvílích přemýšlím, tu jako v kaleidoskopu počnou vyvstávat před mými zraky výjevy radosti, střídající se též s trpkostí budícím podceňováním upřímné snahy, býti prospěšným na poli mně tak milém a počnu si klásti otázky: Co vedlo mne k tomu, že jsem se stal takovým neústupným, až tvrdší než zastáncem rytmiky v tělesné výchově žen? Byl to jakýsi nevysvětlitelný instinkt, který mi stále připomínal, že v tělocvičce žen stále se něčeho nedostává? Či

byla to ta touha, kterou jsem byl stále ovládán, že bychom měli honositi se něčím, čemu by se také jiní museli učit od nás? Ale na žádnou z otázek těchto nebyl jsem s to dáti si uspokojivou, určitou odpověď. I když jsem se po delších pilných přípravách a odbytých zkouškách vstoupil v kruh profesionálních učitelů tělocviku, tu tím více pocítoval jsem, že v tělocvičce ženském něco postrádám. Muže pobádá k vytrvalosti v cvičení síla, vyspělost, které si chtějí osvojiti, aby se mohli před veřejností zaskvíti a věděl jsem již tenkrát, že ženy—až na malé výjimky—takové pohnutky k vytrvalosti v cvičeních tělesných nemají a nikdy míti nebudou. Byl jsem též stále utvrzován v přesvědčení, že člověk má býti tělesně zdokonalován dříve ještě než se narodí. Jinými slovy, že k zdravému vývoji lidu nestačí, tuží-li se pouze budoucí otec, ale že jest nevyhnutelné, aby otužována byla i budoucí matka. Pozoroval jsem často cizonárodní ženy při cvičení na nářadí, pro které ale ani při překvapující vyspělosti některých nebyl jsem s to se nadchnouti. Nebylo to ono krásno, po kterém jsem toužil, které jsem hledal, neboť od samých počátků zastával jsem zásadu, že žena i v tělocvičce má zůstat ženou. V tom přesvědčení byl jsem také utvrzován, když do vyšší školy, kde jsem působil, přicházela děvčata odchovaná veřejnými hřišti, kde snažila se ve cvičení nápodobovati chlapce a těžkopádné jejich pohyby, jejich nelibost k cvičením, upraveným hlavně pro ženy, do očí bijící nemotornost při těch nejjednodušších cvičeních rytmických jasně mi ukazovaly, jaký nepřírozený vliv nevhodná cvičení mají na vývoj budoucích žen. Také pozdější poznatky, které jsem si přinášel z přednášek lékařských, kde lékařky hlavně varovaly před přílišným napínáním sil dospívajících dívek, utvrzovaly mne v náhledu, že má-li se u nás stát skutekem, jak Tyrš si přál, aby netužil se jen zlomek národa, tělocvik žen musí bráti se jinou cestou. A jakým pochodem brala se ta touha po "tom něčem", co by tělesnou výchovu žen doplnilo, čím by ukázána byla veřejnosti estetická část tělesné výchovy žen, o tom budiž mi dnes dovoleno poněkud obšírněji se rozepsati.

* * *

Jest málo lidí, zvláště ve věku mladém, kteří by tvytrvale pěstovali cvičení tělesná jen k vůli svému zdraví. Vidíme to stále, jak záhy i naši členové stávají se "na nějaké to cvičení příliš starými" a jak nemož-

no jest přesvědčiti je, že vzdalují se cvičení ne proto, že jsou již příliš starými, ale že jsou předčasně starými proto, že cvičení tělesná zanedbávají. Jak s vrchu poznamenáno, dospělé mladé muže pobádá k cvičení hlavně ctižádost státi se vyspělými borci, aby mohli podílet se na zápolech o primát a proto již pro děti tělocvičné učivo musí upravováno býti tak, aby jim vzbuzovány byly pocity radosti, aby vábilo. "Jen taková cvičení lze nazvati hygienickými", psal prof. Elliot, "a kde toho není dbáno, tam cvičení stává se nedospělým spíše mučením a nemůže míti výsledků žádoucích." Tedy jest nevyhnutelno vyhověti přirozené náklonnosti dítěte. Ale co vzbudí zájem chlapce, to nenalézá záliby u děvčete a naopak. A nikde není znalost přirozených náklonností nedospělých podrobena tak těžké zkoušce jako tam, kde záleží jediné na vůli dítěte, chce-li cvičení navštěvovati nebo ne. Tuhou zkouškou takovou pro učitele tělocviku krátce po mém nastoupení ve školách byly tak zvané "letní školy" v době prázdnin, jichž návštěva byla dobrovolnou a tělesná cvičení hlavně měla udržovati návštěvu na žádoucím stupni. S chlapci nebývala taková potíž, poněvadž cvičení jejich pozůstávala hlavně z her a když školní orgány dodávaly potřebné náčiní a cvičitel bděl nad tím, aby hráno bylo správně, spěli kluci do prázdninových škol s chutí. Jinak bylo s děvčaty a tu se mi zdálo, že jsem našel počátek cesty, kterou v cvičení slabého pohlaví dále se brátí. Jal jsem se totiž vybírat z obvyklých, známých tanců jednotlivé kroky, roztrídil je dle rytmu a utvořil jednoduché sestavy, aby si je děvčata osvojila bez dlouhých nácviků a mohla je s hudebním doprovodem prováděti v různých přeměnách, jako: v čelném řadu, zástupu, ve dvojicích a čtvercích, ve spojení s cviky pořadovými i prostnými a nadšení, s jakým k cvičením těmto bylo nastupováno, bylo mi potěšitelným znamením, že prozatím problem dorostu dívčího byl rozluštěn.

* * *

Ve cvičeních dospělých však mi posud scházelo, co jsem stále hledal, po čem toužil. Cvičení prostná v Čechách nelišila se valně od cvičení mužů a tu nebyl jsem s to ani tam hledati nějaký pokyn. Dočítal jsem se sice o cvičení paní a dívek v Praze, kde také cvičeno bylo krokům tanečním, ale to mi nepostačovalo pro cvičenky vyspělé, když tu se v Americe vyskytli stoupenci tak zvaného systému Delsarte-ova. (Francois Delsarte byl vynikajícím zpěvákem a když pozbyl hlasu, jal se vyučovati umění dramatickému a ve škole své zavedl

cvičení, jimiž—jak tvrdil—působil nejen na vývin tělesný, ale i na ducha, neb probouzel jimi smysl pro krásno.) Tedy cvičením jeho měly si cvičenky osvojiti ladnost pohybů, ale žádoucích účinků fyziologických míti nemohly a ač jsem se s cviky těmi blížeji obeznámil, do tělocvičny nechtěl jsem se s nimi odvážiti, neboť působily na mne více jako průprava pro kariéru divadelní. Na východě otevřel na to školu taneční odborník Gilbert, který přijal mnohé ze systému Delsarte-ova a spojoval s cviky tanečními, ale ani on neposkytl to, co jsem hledal. Když jsem konal cestu na východ, při příležitosti té jsem se zdržel v ústavu zmíněném a co jsem viděl, nemohl bych nazvati jinak nežli tanci, při nichž nebylo dbáno valně všestrannosti a brán byl zřetel hlavně k pouhé libivosti. Přes to ale osvojil jsem si cvičení ta s tím pevným rozhodnutím, že pokusím se tvořiti si své sestavy, při nichž nebude opomíjen ten hlavní účel, jaký tělesná výchova žen míti má. Ve své snaze byl jsem od samých počátků podněcován slovy, které jsem kdysi četl v Durdíkově "Aesthetice", že

"... krásné jest,
co jakýmkoliv způsobem připomíná ženu,
co vyjadřuje ženskost ..."

a když jsem několika prvními pokusy svými shledal, že i dospělé cvičenky uvítaly tuto novotu přímo s překvapujícím nadšením, tu teprve cítil jsem, že octnul jsem se u cíle své snahy a že vytvořiti skutečné tělocvičné krásno, pravou poesii cvičení tělesných, bude úkolem žen.

* * *

Co mi bylo také dalším povzbuzením, byla zkušenost, jakou jsem měl s prvními tvorbami svými, když školní rada zavedla vyučování tělocviku ve vyšších školách i v hodinách večerních. Zde též nebyly návštěvy cvičení povinny a proto mělo se dospělému žactvu vycházeti všemožně vstříc a zde jsem nová cvičení podrobil první zkoušce. Věnoval jsem jim z počátku jen jistou část vyučovací hodiny, ale nadšení pro cvičení ta bylo takové, že cvičenky záhy vymohly si dovolení, aby mohly utvořiti si zvláštní třídy jen výhradně pro cvičení ta a určeny byly pro ně též zvláštní večery. Záhy přihlásilo se do tříd též mnoho učitel, které po celodenním vyučování cítily potřebu tělesného obrození a duševního osvěžení a tu at' bylo počasí sebe nevlídnější, at' se z mraků lilo, vál víchr nebo zuřil blizzard, v třídách těch nebylo oznámeno nikdy jediné nepřítomné. (Cvičenky, které byly vyslány r. 1912 k VI. Sletu do Prahy aby tam ukázaly, k jakému stupni uhlazenosti dospěti lze cviky, které jsme tak pilně

pěstovali, byly též zákyněmi jedné z těchto tříd večerní vyšší školy, ale všechny náležely k různým sokolským jednotám chizašským.)

* * *

Základní pokusy cviků rytmických zařešeny byly do sokolských jednot po šesti-týdnní cvičitelské škole, kterou uspořádala tehdejší Nár. Jednota Sokolská r. 1899 v Chicagu. Rád bych uvedl jména všech účastníků první této naší školy, ale jsem nucen spoléhati jen na svoji paměť a v té zchoval jsem si pouze jména těch, kteří ujali se ve svých jednotách horlivé vedení a vytrvali až do svého pokročilého věku. Takové pracovníky nezapomínáme. Byli to bratři: Haller, Pokorný a Holec v Chicagu, Martyny v New Yorku, Štětka v Baltimore, Fryš v Detroitu, Panka v Clevelandu a Tesař v St. Louisu. I br. Filip z Cedar Rapids si přijel k nám též "zamazurkovat". První ukázkou u nás se zmáhající rytmiky podal pak v Praze br. Martyny, kdy jeho new-yorské sokolice provedly při V. Sletu cvičení praporky, o kterém ve svém spisku "Šedesát let ženského tělocviku" píše vynikající odbornice v Praze, sestra Oldra Táborská následující: "Ráz cviků způsobil rozruch a dobře byl vystižen slovem balet. Jedni jím byli nadšeni, druzí odmítali. Tento směr, založený na různých druzích tanečních kroků, hojném pohybu s místa a vydatných postojích, prováděných vesměs s neobyčejnou lehkostí a ladností z počátku překvapil. Ale záhy začal se uplatňovati i v rázu našich tělocvičných skladeb, zvláště když autoři mohli čerpati u pramene z knih br. Č. A tak vliv Č. mohl s úspěchem zasáhnouti ve vývoj našeho ženského tělocviku a pomáhal tak raziti cestu směru, který později neobyčejně obohatil sokolský tělocvik vůbec . . ."—(Dodávám k tomu, že br. Martyny nemohl z obchodních příčin sletu se účastniti a proto družstvo jeho sokolic v Praze vedl br. Fryš z Detroit.)

* * *

Blížil se Slet VI. (1912), k němuž konány byly rozsáhlé přípravy a V. V. ustanovil pisatele, aby k blížícímu se sletu sestavil ukázky našich cvičení. Z počátku byl jsem na váhách, zvláště když jsem četl, že i při tom nadšení, s jakým přijato bylo cvičení new-yorských sokolic při V. sletu, ozvalo se proti nim i mnoho odmitavých hlasů. Jak by přijato bylo cvičení, které jsem měl na mysli a jímž jsem zamýšlel podati vrchol tohoto tělocvičného krásna? Dlouho jsem však nerozvažoval, neboť čas kvapil a byl jsem přesvědčen, že i když bude můj pokus mužskými odborníky zavržen, bude

mu vykazováno místo jen v baletních síních a ne v tělocvičnách, že přijde doba, kdy si rytmika cestu proklestí, dobude si uznání ne jako náhrada za vše ostatní, ale jako žádoucí doplněk v tělesné výchově žen. Na rozhodnutí mé mělo také velký vliv, když jsem četl, že i prostná žen pro VI. Slet budou již lišiti se od cvičení dosavadních, jak o tom též píše sestra Táborská ve svém spisku následující: "Č. směr ženského tělocviku slaví vítězství. Všechny návrhy v jeho duchu tvořené ukazují, jak v minulých pěti letech ovlivnil ráz našich ženských prostných . . ." Uchopil jsem se tedy práce, sestavil tři tance a sice v rytmu polkovém, mazurkovém a valčíkovém, chtěje tak ukázati nevyčerpatelnou bohatost látky, kterou lze upravit pro hudbu jakoukoliv. I cviky párkami tenisovými sloučil jsem s cviky tanečními, chtěje tak znázorniti, jak lze obohatiti prostná i cvičení nářadím vydatnými a při tom uhlazenými cviky tanečními. Nebudu uváděti zde úsudky odborných časopisů a vynikajících jednotlivců o cvičeních těch, poznamenám s nemalým uspokojením jen to, že vracel jsem se ze sletu v tom přesvědčení, že octnul jsem se u kýženého cíle. Po Sletu byl jsem žádán, abych sestřím vedoucím v Praze věnoval několik cvičebních hodin, což jsem s ochotou učinil a tak dalece, pokud omezený čas dovolil, pokusil jsem se podati ukázky metody, jak učivo pro začátečníky analyzovati, osvojené prvky skládati v jednoduché sestavy, z nichž pak vyvíjí se zcela hravě celý oddíl tělocvičného krásna. Po návratu ze staré vlasti uveřejnil jsem na žádost cvičení tenisová v anglickém odborném listě a rok na to shledal jsem se s nimi na podiu při německém Turnefstu v Denveru.

* * *

A nyní, kdykoliv jest mi dopřáno zkoumati tvorby sester ve staré domovině, vzpomínám chvil, kdy jsem toužil po tom, aby cizí národové učili se také něčemu od nás. Toho tamní odbornice docílily, neboť jejich tvorby přijímány jsou s nadšeným obdivem všude, kdekoli se jen za hranicemi objeví a to jest mi nejcennější odměnou, neboť cítím, že nic nemůže činiti člověka tak šťastným, jako pracovati pro dobrou věc a viděti, že to, oč jsme usilovali, dočkalo se zaslouženého ocenění.

Na kříž reformátora,
byla metoda stará.
Nyní svět pověsí spíš
na reformátora kříž!

Havlíček.

SVŮJ K SVĚMU!

HESLO toto tak často slyšíme, tak často se ho dovoláváme, ale pohlédneme-li trochu přísněji do našeho veřejného života, i do našich spolků, tu vidíme, že často na heslo to hřešíme, jedná-li se nám o vlastní prospěch a naopak, že dle hesla toho se neřídíme, máme-li prospěti jinému.

V prvním případě naše spolky, včetně i naše jednoty při svých zábavách, divadlech, bazarech a jiných podnicích dovolávají se českých obchodníků o podporu buď v podobě oznamek neb jiných darů a možno směle tvrditi, že jsou to stále titíž obchodníci, kteří na podobné účely přispívají a kteří, když jim známý výbor vysvětlí účel, na jaký mají přispěti, ochotně dávají dle hesla "Svůj k svěmu!" Ale—v jistých případech, ne všude, zapomíná se na toto heslo a když spolek musí něco obstarati, tu jde výbor třeba k cizímu obchodníkovi, kde to snad dostane o pár centů laciněji, nežli u českého obchodníka, od něhož byl před časem získal příspěvek pro podnik spolku. Výbor pak jednoduše omlouvá to tím, že je třeba šetřit ve vydání, aby byl větší výtěžek! Tomu se říká krajanská neb bratrská solidarita? Zadarmo od našich—za peníze od cizích a to dle hesla "Svůj k svěmu", neboť cizí by nám zadarmo sotva co dal.

Známe případ, kde výbor jednoty, aby to hodně "táhlo" a aby se hodně vydělalo, obstaral pro svou zábavu hezky drahou ajryšskou hudbu, ale bohužel se přepočítal, neboť slibovaný výtěžek byl ubohý.

Byla to dobrá lekce, že se výbor neřídil dle hesla "Svůj k svěmu!" Ovšem výbor měl omluvu, že naše omladina si přeje "moderní hudbu" ku tanci (ty naše české hudby nejsou pro ni dost dobré, ty jsou jen pro nás staré), ale důvod ten není omluvitelným již proto, že na příklad při večírku na ukončení "Pomocné akce", kde známý všem kapelník a bratr účinkoval zdarma, tančila naše omladina s chutí nejen ty moderní, ale i ty naše české kousky a všem se to líbilo. Naši osvědčení hudebníci dovedou vyhověti jak starým tak mladým a proto není třeba pro naše sokolské zábavy zadávat hudbu cizím, když máme zde svoje a k tomu bratry kapelníky, kteří častokráte nám účinkovali zdarma. Ajryš dbá jen o naše peníze, je to jeho byznys a o naše podniky čerta dá.

Tak se zdá, že s tím moderním směrem naše omladina je na pochybné cestě a že to, co pracně po léta jsme budovali, moderní vítr smete a českého ducha v našich zábavách moderna zamorduje, neboť v našich zábavách i česká mluva mezi omladi-

nou jest vzácností—snad není jí dost moderní! Smutný to věru zjev . . . jaká bude naše budoucnost, až nás starých tu více nebude?

A ještě jeden zjev, který nás nutí k přemýšlení. Jsme organizací pokrokovou, neboli v užším slova smyslu svobodomyšlnou již proto, že dějiny národa našeho nás dosti poučily, co od klerikalismu jsme zakusili a co od něho můžeme očekávat, kdyby se domohl nadvlády. My jsme s ním jednou provždy vyúčtovali.

Proto nás naplňuje podivením a přímo zaráží, když čteme v novinách, že ten, aneb ta ze sokolské rodiny, stojící v popředí, koná sňatek ve chrámu páně blahoslavené atd. aneb u reverenda X. My ovšem nemůžeme zasahovati do rodinných záležitostí, aniž upírati někomu jeho přesvědčení at' již náboženské aneb politické, ale rozhodně si nepřejeme, aby v podobných případech naše noviny ve svých zprávách o českých sňatcích zdůrazňovaly, že se jedná o člena ze známé přední rodiny sokolské.

Kdyby každý náš člen opravdově cítil sokolsky, snad by i ty náboženské sňatky odpadly a nahražovány by byly sňatky občanskými před soudcem, aneb svobodomyšlným řečníkem, který oddává zákonitě. Máme v našem středu takové a jedním z nich je náš Dr. J. E. Vojan, předseda Ústř. Vzděl. odboru AOS. a taj. Rationalistické Federace v Americe. Proč i zde se nemá uplatnit heslo "Svůj k svěmu"? Jsme bratrskou organizací, tudíž obracejme se i v sokolských sňatcích v prvé řadě na bratra, místo na nějakého reverenda aneb kněze, kteří Sokolstvu nejsou nijak nakloněni.

S heslem "Svůj k svěmu" máme představu nejen vzájemného se podporování, ale rovněž pochopení a úctu jeden k druhému. Sokolstvo koná svou práci nezištně a nenáročně, proto očekává od veřejného tisku pochopení jeho snahy a morální podpory ku získání české veřejnosti pro své řady.

Jak ale veřejnost má o Sokolstvu soudit, když tak někdy čte pikantní zprávičku z rozvodních soudů a při tom poznámku, že v případě tom se jedná o známého sokolského pracovníka. Proč to má být uvedeno? Vždyť jedná-li se v podobném případě o známého pracovníka jiné organizace, není to nikdy uvedeno. Neradi, velmi neradi se o tom zmiňujeme, ale jedná se nám o to, aby jednou provždy jsme si navzájem rozuměli a dle hesla "svůj k svěmu" se navzájem též podporovali. Nám podobné poznámky ubližují a novinám nijak neposlouží.

Dobrá vůle, pochopení a úcta jednoho k druhému prospěje nám všem a proto "Svůj k svěmu" a vždy dle pravdy! **Redakce.**

JAKÝ JEST NÁŠ ÚKOL ZDE.

My starší jsme odchováni při pojmu slova "Sokol" pohlížet na členy jeho jako na stráž národa, na lid bystrý a nejvyšší ukázněný ve všech směrech života. Vyzvednout národ svůj z potupného poddanství mezi svobodné národy byl své doby vrcholný ideál a víme, že nebezpečný. Zkazky z dob těch máme uschovány pro dobu nynější a příští v některých písních. Jaká to silná touha a víra vane z nich. Myslím, že málo je zdejší mládeže, by pochopila myšlenkový chod Sokola z dob těch a porovná-li směrnicí života nynějšího, nemohu jim zazlívati, spíše politovat, že nemohou čerpat sílu a odvahu z tak posvátných vznětů. Po splnění staletých snů—získat Československu samostatnost—by se zdálo, že hlavní úkol Sokola jest vykonán. Ve skutečnosti se splnilo jen, kam síla soustředěvaná vůle se napjala. Jinak Sokol má plné ruce práce tak dlouho, pokud život trvá a štěstí ti, kteří mu svoji důvěru svěří.

Ten kdo zná společenské poměry zde v Americe, na venkově obzvlášť, a vezme je z měřítka čistě sokolského, musíme říci, zde jest učiněný myšlenkový chaos a nemožno z toho zápolení rozpoznat, jaké hodnoty nový člověk vyvstane.

Přirozeně, my Sokolové—odborníci zvláště—máme na zřeteli vývin člověka ze stránky zdravotní a ladné a nepřeháním, když podotknu, že mohou se postavit po bok k lékařům lidumilům. Druhý úkol jest vštěpovat pokud možno od útlého mládí do mysli zásady našimi předními pracovníky vytčené, neboť člověk není určen pro pohodlí, ale pro zápas. A zároveň připomínat, jak ohromný význam má ukázněnost v čas potřeby. Ta jest řídicí kolo u automobilu.

Znovu krásnou ukázkou toho všeho podali naši sokolici letos v Clevelandu. Znovu prožívám krásné dny ty v mysli a silnou mám naději, že ten náš čistý sokolský ideál jest na úsvitě doby plnější činů. A kdo ví, co osobní obětavosti zde vyžaduje práce naše, musí nás míti rád.

Náš sborník sokolský sotva pojme všechny zprávy z našeho rozptýleného života, takže zřídka jest příležitost učiniti si celkový přehled o našem významu v naší nové vlasti. Jaký význam má Sokolstvo pro Československou republiku a Slovanstvo vůbec, chápe každý uvědomělý sokol. Jsou v sokolství obsaženy všechny složky pro různá upotřebení pro odlišnou od jiných národů slovanskou povahu, posud nevykristalizovanou, ale přece jen slibující svoji lepší stránkou šťastnější život.

My při své mizivé menšině v populaci a dle běžného názoru z opožděnější civilizace,

můžeme říci, díky vysoké inteligenci anglosaské rasy, že máme volné pole k rozvinutí naší činnosti. Opravdu hřeje uznání naší práce a snahy z míst povolanych v amerických kruzích a jest si jen přát, aby vzájemné pochopení pokračovalo.

Nechci nijak snižovat význam a hodnotu jiných sdružení, ale Sokol měl by svým určením a mezinárodním významem stát se ústřednou všech ve směru tom. Netříštit se, ale spojovat—za velkým cílem—získat sympatie Ameriky k Slovanům a Slovani by s důvěrou mohli pohlížet na Ameriku. Není tak velký rozdíl v kulturních snahách, jen způsob je odlišný. Jest nás dost chápat význam ten do všech podrobností? Tam u vás, kde jest vás více pohromadě, přece tu cizinu tak necítíte jako na venkově. My zde bychom potřebovali lépe situované k vedení tak důležitého podniku jako jest Sokol. A to jest téměř všude, kdo by byl majetnější, musí opatrovat ten majetek a kdo zde má nějakou výnosnější profesi aneb úřad, jest již v objetí amerického života, tak že ti, co zůstávají věrni, přetíženi prací, často se ptají: A není to naše snažení nadarmo? To jsou zlé chvíle a každá útěcha jest vzácná. Druhá potíž jest s tou úžasnou bezstarostností, možno říci bezmyšlenkovitostí až na věci dneška, lidé nepatrného rozhledu životního a pro ty jest Sokol těžké sousto. Nemyslím tím výhradně Čechy, v tom jsem značně uspokojen, ale přece někteří pokládají ten až příliš volný život také Američanů za pohodlnější. Ale abych přestal, cítím, že sedá mūra na prsa a to je nepříjemné. Snažil jsem se vypsati líc i rub. Oč jest nás méně, o to musíme míti více nadšení a víry ve zdravou věc.

U nás, byť to neklapalo vždy po sokolstvu, mám naději, že přece jen zapouští kořeny, dříve jsme v těch začátcích nemohli a nyní jest těžko dohánět.

Bohumil Josífek.

MLUVTE S DĚTMI ŘEČÍ MATERSKOU!

Jednou z nejznámějších a nejlepších spisovatelek amerických a uznávanou autoritou v oboru společenských způsobů je Emily Post. Tato autorka napsala o uvedeném tématu velkou knihu, jež vyšla v několika opravených vydáních. S příspěvky této spisovatelky setkáváme se v četných časopisech a čelných amerických magazinech. V časopise Chicago Daily News měla článek, jenž je apelem k rodičům rozeným v cizině. Uvádíme tento článek v anglickém originálu i českém překladu:

"The only time when the effortless perfection of beautiful speech can be acquired

TĚLOCVIČNÁ HLÍDKA

Řídí Jarka Jelínek.

Vzdělávací práce v Sokole a cvičitelstvo.

SOKOLSKÝ cvičitel je nejpopovolanější, aby konal vzdělávací práci v jednotě.

Dosud ji cvičitelstvo provádí pravidelně a možno říci již i soustavně v mnohých našich tělocvičnách. Cvičitel v minulosti byl, až na velice nepatrné výjimky, jediný činitel, který mládež a členstvo poučoval o Sokole. Dnes cvičitelstvo ve cvičitelských školách je náležitě vychováváno pro činnost vzdělávací v jednotě i župě.

Členstvo necvičící postrádá sokolského vzdělání. Nebojím se tvrdit, že naše vzdělávací odbory z největší míry vůbec neexistují. Někde jsou jen na papíře a pouze zřídka konají své poslání. Opět tvrdím, že převážně cvičitel i zde zasahuje do všeobecné práce vzdělávací, ačkoliv příprava na cvičení a vedení hodin cvičebních i vzdělávací práci v tělocvičně, zabírá mu všechn volný čas.

Roku 1923 a v únoru 1928 jsem napsal článek v S. A., kde jsem horoval za lepší spolupráci se vzdělavateli, kteří sice nebyli organizováni, ale mohli po tolika projevech a plánech konečně přikročit k rozvinutí vzdělávací práce. Moji snahu ocenil i sokolský tisk evropský. Leč poměry se mnoho nezměnily.

Otázka vzdělávací činnosti je palčivější než se zdá. Chybí správný základ. Nutno od plánů přejít k činům a důsledně budovat, lépe řečeno organizovat vzdělávací odbory. Po dlouhá léta stále se plánuje na schůzích a sjezdech a pokusy třeba dobře míněné nenesou očekávaný výsledek. Chybí organizace činnosti vzdělávací. Neždar se nesmí svádět na cvičitelstvo. Kdyby cvičitelstvo čekalo na vzdělání, až toto přijde od odboru vzdělávacího, pak bychom byli ztratili všechno v nejvážnější době přerodu, v době poválečné, kdy se nám jednalo o podchycení a udržení amerických zrozců pro Sokolstvo. Kdo se nestýká s mládeží a členstvem, nemůže znát dnešní poměry tak, aby úspěšně mohl provádět činnost vzdělávací. Ta se daří cvičitelstvu, neboť tato zná své svěření.

Technické vedení Obce, zejména v době poválečné, zvýšilo pozornost pro činnost vzdělávací, aby se uchránilo co se dá, a to nejen pro tělocvik, ale i pro ideu sokolskou. Dle poměrů, postupně a odborně připravují se žáci cvičitelských škol pro vzdělávací práci v tělocvičně i v jednotě. Nyní v těchto školách prakticky se provádí nauka o

řečnictví, celé bohatství proslovů je poskytnuto žákům k přímému přednášení, demonstrovány jsou vzory besídek pro mládež a vzdělávací večery pro členstvo. Na příklad v kurse r. 1933, který řadím mezi nejúspěšnější, předneseno bylo 28 přednášek, 62 různých proslovů žáky na danou osnovu, 3 večery vzdělávací upravené učiteli co vzory a 3 večery upravené žáky, mimo besídek pro dorost s vhodným pořadem. Žáci školy pěstovali též zpěv, při pravidelném nácviku písní národních a sokolských, českých i slovenských. Předváděly se filmy a konaly se rozpravy u táborového ohně.

Toto uvádím na doklad, že technické vedení stará se pečlivě a poctivě o zavádění vzdělávací činnosti a statistické výkazy jsou novým dokladem, že cvičitelstvo vzdělávací činnost koná se zdarem.

Cvičitelstvu záleží na vzdělávací práci v Sokole. Technické vedení Obce i náčelník nejsou a přirozeně nemohou být proti vzdělávací činnosti, vždyť by to bylo zpátečnictví, ale nesouhlasí se způsobem, jak se provádí, neb neprovádí činnost tato, odborem vzdělávacím. Snaha vyrovnat rozdíly a rada, jak to provádět nepadla na půdu úrodnou.

Ve výkazech o měsíční tělocvičné činnosti je mimo to rubrika, kolik proslovů, přednášek i jiných vzdělávacích podniků provedeno bylo v tělocvičně. Toto je práce cvičitelstva, proto tento výkaz patří technickému vedení žup a Obce. Ústředí technické chce vědět, co cvičitelé v jednotách dělají a dle toho se řídí další práce ústředí. Tuto statistiku jsme dnešnímu vzdělávacímu odboru nevzáli, tudíž ji nejsme povinni vracet, neboť to není výkaz vzdělávatelů, kteří statistiku vůbec asi nemají, ale je to výkaz náčelníka. Tato statistika je vzdělávatelům k dispozici u každého župního náčelníka a za Obec je uveřejněna r. 1933 ve zprávě pro sjezd. Vzdělávacímu odboru nebyla by však nic platná, neboť odbor tento potřebuje výkaz vzdělávací práce od vzdělávatelů jednot a žup. Tito by měli též plnit svoje povinnosti. Chybí však organizace v tomto směru. Pravda, vezme to čas a práci. Leč trvá to již příliš dlouho. Proto vychováváme cvičitele-vzdělávatele, abychom výchovou těla i ducha plnili heslo: "V zdravém těle—zdravý duch."

Může-li cvičitel konat práci vzdělávací,

tedy plnit obě složky poslání sokolského programu výchovou tělesnou i duševní, nevidíme příčinu, proč by vzdělavatelé nemohli projít školou tělocvičnou, zvláště ti mladší bratři.

Bylo by to ideální: cvičitel je vzdělavatel, vzdělavatel by byl cvičitelem. Tak by se nejlépe osvědčila naše výchova.

Nyní nám jde především o sokolské vzdělávání, se zřetelem na udržení vědomí českého původu. Toto sokolské vzdělávání chybí nejvíce členstvu, které vstupuje do Sokola a necvičí. Dnes sokolské slovo slyší cvičící členstvo v tělocvičně, o to se stará cvičitel, ale ostatní členstvo přednášky sokolské slyší jen při vzácné příležitosti našich slavností, někdy na schůzích či podnicích skutečně vzdělávacích.

Technické vedení Obce, ve snaze zvýšiti činnost vzdělávací účelným způsobem, chtě-

lo ústředí vzdělávacímu poradit a pomoci, leč tato dobrá snaha nebyla asi dobře pochopena. Není pochyby, že všechno cvičitelstvo přeje si, aby vzdělavatelé rozvinuli řádnou a přístupnou činnost vzdělávací, aby se sblížili více s členstvem cvičícím, neboť tak porozumí více potřebám dneška a tím současně pochopí, že cvičitelstvo vzdělávací práci koná. Pak přirozeně obrátiti musí vzdělavatelé zřetel k členstvu necvičícímu, které sokolské vzdělávání potřebuje jako soli, ale je zanedbávané po této stránce.

Vzdělavatelé nesmí volat po spolupráci, ale musí spolupracovat s těmi, kteří již vychovávají a vzdělávají. To jsou cvičitelé.

Tento článek není polemikou, ani v něm není snaha po vyvolání neshody, ale má býti mostem k porozumění a spolupráci.

J. J.

Osnovy pro cvičení žáků.

Tělocvičný rozvrh a pomůcky.

Cvičební rozvrh slouží k usnadnění práce a zaručuje splnění podmínky pestré a všestranné hodiny. Některá cvičení se často opakují a proto je třeba v rozvrhu vyznačiti také různý způsob provádění, nejen cvičební druhy. Sebemenší na př. změna útvaru působí dojem novosti. Třeba se řídit ročním počasím a proto jsou nezbytné rozvrhy dva—zimní a letní. Oba je nutno vypracovati podle místních poměrů, tělocvičného zařízení, počtu nářadí a náčiní, avšak stavba hodiny musí býti v každém případě zachována. Časové rozdělení hodiny je jen přibližné a řídí se počtem žáků a prostředků. Některý cvičební druh vyžaduje kratšího času a proto do jedné čtvrti zařadíme i dva druhy (šplh—skok prostý, přetah lanem a pod). Takto upravená hodina může obsahovati i více částí, čímž umožníme plynu-

lost hodiny. Podobně upravíme i letní rozvrh. Příležitostná cvičení nelze do rozvrhu zařaditi, ale třeba na ně pamatovati podle místních poměrů.

Pomůcky a drobné nářadí.

Většina našich tělocvičen je zařízena pro cvičení dospělých. Proto je třeba pamatovati na drobné pomůcky v největším množství. Pro každého žáka v družstvu malý míč, krátké švihadlo, chůdy (pro střední a vyšší stupeň). Nikde ať nechybějí krátké tyče, několik dlouhých tyčí, motouz, dlouhé švihadlo, popruhy a lano k přetahu, pálka, pešky, terč, míče duté i plné, též s poutkem na házení. Většinu tohoto nářadí možno pořídití lacino i zdarma. Kde je trochu peněz, měla by jednota kupovati brusle, sánky a lyže a půjčovati je chudým zdarma, majetnějším za mírný poplatek.

"Cvičitel."

Kdy večereti před cvičením?

NAPŘED několik slov o ústrojí zažívacím a cirkulačním i pochoďu zažívacím samém. Zažívací ústroje jsou ty, které upravují a rozpouštějí pokrm, aby mohly býti vstřebány, přivedeny do krevního oběhu a tam buď ukládány v určité tkáni nebo zavedeny tam, kde je jich třeba ke stavbě tkání nebo k práci ve svalectech, žlázách a j. Žaludek má pro zažívání poměrně malý význam; v něm se rozmělněné potraviny musí se žaludečními šťávami, jež méně pouze bílkoviny (v peptony), kdežto tuky a uhlohydráty zůstávají beze změny. Vlastní trávení děje se v tenkém střevě pū-

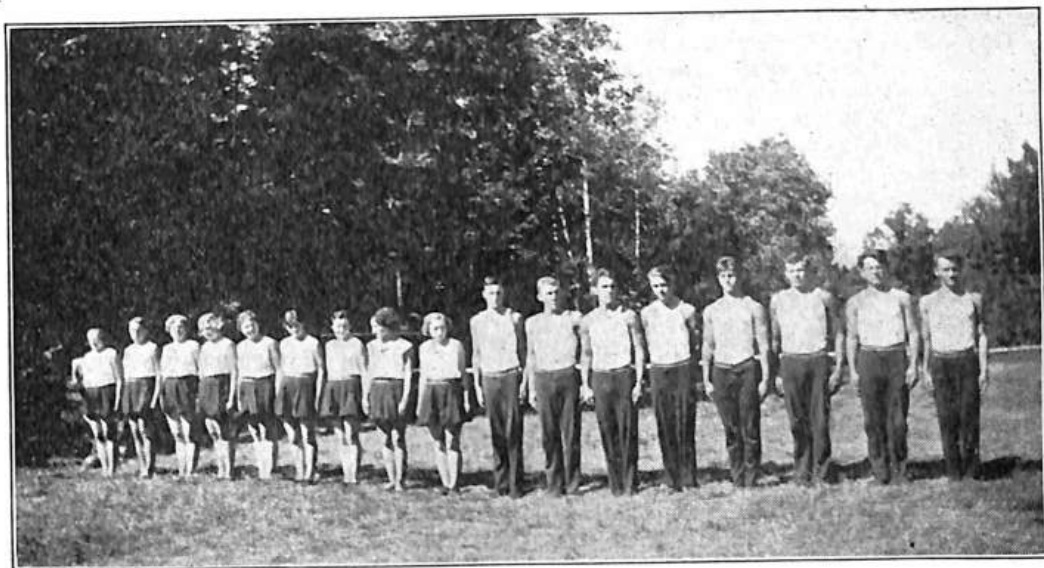
sobením žluče a šťávy slinivky břišní; peptony se rozpouštějí v tekuté amidokyseliny, tuky v mastné kyseliny a glycerin, škroboviny pak v cukry. Tyto tekuté sloučeniny vstřebávají pak klky a střevní miznice a odvádějí je jednak do krevního oběhu, jednak do oběhu jaterného, aby je uložily v játrech (jako rezervu). Při pravidelném trávení vyprázdni se obsah žaludku za 2—4 hodiny. Trávení je provázáno silným přítokem krve k zažívacím ústrojím; poněvadž tato krev jest odnímána ostatním orgánům (svalům, mozku a j.), cítíme po jídle únavu a slabost. Kromě toho naplněný žalu-

dek tlačí na srdce. Znamená tedy trávení zvýšenou práci pro srdce; tep je zvolněný, silný, plný.

Přidáme-li v tomto stavu srdci ještě další práci tělesným cvičením, je jisto, že cvičení půjde nám špatně, namáhavě, neboť mimo pocit subjektivní lenosti, obvyklý po jídle, dostavuje se objektivně značné oslabení srdce, touto dvojí souběžnou prací (trávení a cvičení); tuto dvojí námahu snese snad srdce zdravé a svěží, nikoli však srdce starécké, ale také ne dětské. Není vždy radno cvičiti s plným žaludkem. A když už snad poměry nutí večeřet, je třeba jísti před cvičením tak, aby žaludek byl v době

cvičení aspoň zcela prázdný. V tomto případě volme pokrmy snadno stravitelné, nejlépe cukry a škroboviny, které se rychle rozpouštějí a nepřidávají větší námahy ani ústroji zaživacímu, ani srdci, a které jsou při svalové práci činitelem nejdůležitějším (glykonem—cukr svalový).

Před cvičením není také radno vypít větší množství vody (o lihovinách ani nemluvě); voda přechází rychle do krevního oběhu, přeplní jej a působí srdci větší námahu, jak svědčí zvýšený tlak krevní a silný tep. Nejlépe a nejvolněji se ovšem cvičí s prázdným žaludkem. Dš.

Účastníci týdenní školy cvičitelské župy Severní v Pine City, Minn., 1935.

Vzpomínka na kurs župy Severní.

CÍTÍM, že je moje povinnost napsat několik řádků do našeho Sokola Amerického, jak jsme se měly v Pine City. Musím říci, že jsme se měly opravdu dobře. Co se mně nejvíce líbilo, byla ta přesnost a pořádek našich učitelů. Ta kázeň, dochvilnost a způsob vyučování se nám skutečně líbil. Tak by se mělo cvičit všude a naše mládež by se něčemu naučila a chodila by do Sokola ráda.

Jsem ráda, že mě náš Sokol v Hopkins Minnesota, poslal do této školy cvičitelské. Děkuji zvláště naší sestře náčelnici Pokorné. Věřte, sestry a bratři, že zkusím co nejvíce budu moci vám ukázati co jsem se v kursu naučila i za ten krátký čas. Škoda, že to netrvalo aspoň měsíc, nebo to bylo radostné a krásné při této sokolské práci.

Myslím, že nikdy nezapomenu na krásné

přivítání v kursu, na týden plný učení, plný práce a cvičení, na psaní českých úkolů, na proslovy, přednášky našich učitelů, na pěkné vzdělávací a zábavní večírky, kde jsme spoluúčinkovaly. Měly jsme se všechny skutečně rády, neboť zde byla upřímnost jako mezi bratry a sestrami.

Čest a chvála patří za kuchařské umění dobré sestře Mudrové z Pine City; která se starala o nás, že to nemohlo být lepší. Milou pomocnicí a dobrou sestru měly jsme v náčelnici sestře Bož. Šmolíkové. Doopravdy jsme se těžko rozloučily.

Sestry a bratři, doufám, že všichni z tohoto kursu uplatníte to, co nás bratři Jelínek, Kos a sestra Hilda Zýková naučili a že si zachováte pěknou vzpomínku na kurs v Pine City, Minn., 1935. Nazdar!

Melvina Čiškorský, ze Sokola Hopkins, Minn.

SPOLEČNÁ CVIČENÍ ŽEN A MUŽŮ pro zájezd Sokolstva do Dallas, Texas, roku 1936.

Sestavil JOSEF KOS.

(Dokončení.)

CVIČENÍ ŽEN.

Přechod ke III. oddílu.

Cvičí se na mezipřehradě.

I. 1. První: stoj výkročný levou stranou

Čtvrtá: stoj výkročný pravou stranou

2. Obě: přisunem nožných nohou stoj spatný

II jako I.

III. 1. Všechny: spojit vnitřní ruce ve dvojicích ve skrčení připažmo (levá se vloží do pravé ruky), vnější ruce v bok, hřbety opřeny prsty vzadu

2. —

Druhá a třetí zůstanou na svých značkách.

IV. — VIII. výdrž.

ODDÍL III.

Takt 2/4.

Věta A.

Psáno pro pravou dvojici, cvičenka "první" a "druhá", levá dvojice, cvičenka "třetí" a "čtvrtá" cvičí opáčně. Výskoky pouze mírné. Počítej: "Raz—a—dva", v taktu III. a VII. "Raz—a—dva—a".

I. 1. Výskok pravou, skrčit přednožmo levou zevnitř, pata levé nohy u pravého kolena, špičky napjata

a. výskok pravou, mrštit levou vpřed zevnitř, povýš

2. výskok pravou a přinožením levé výpon skřížný, levá před pravou

II. jako I. druhou nohou

III. 1. výskokem mírný podřep únožmo pravou, obě na špicích

a. výskokem podřep skřížný ve výponu, pravá před levou

2. jako 1.

a. jako 1. a.

IV. 1. a. 2. tři podupy (pravá, levá, pravá)

V. — VIII. jako I. — IV., ale začíná se druhou nohou. Následuje věta B.

Věta B.

Polkový krok levou se cvičí takto: 1.) Výskok na pravé, stoj výkročný levou vpřed, a.) přisun pravou do výponu spatného, 2.) stoj výkročný levou vpřed. Polkový krok pravou opáčně. Podobně polkové kroky nazad. V popise používám směr spojených paží, vpřed nebo vzad, ačkoliv paže následkem otočení trupu jsou vlastně upa-

ženy, nebo předpaženy zevnitř. Obě dvojice cvičí stejně.

I. 1. a. 2. Polkový krok vpřed vnitřníma nohama — otočit trup o 45° zevnitř — spojené paže napnout vpřed do výše ramen

II. 1. a. 2. polkový krok vpřed vnějšíma nohama — otočit trup o 90° dovnitř — paže vzad obloukem dolů

III. 1. a. 2. polkový krok vzad vnitřníma nohama — paže i trup výdrž

IV. 1. a. 2. polkový krok vzad vnějšíma nohama — otočit trup o 90° zevnitř — ruce vpřed obloukem dolů (během kroků hlady cvičenek stále na sebe)

V. 1. a. 2. První a třetí: půlobratem vlevo polkový krok levou vpřed — pustit levé paže

Druhá a čtvrtá: půlobratem vpravo polkový krok pravou vpřed — pustit pravé paže a současně "první" s "druhou" a "třetí" se "čtvrtou" zaklesnou se levými lokty, "druhá" a "čtvrtá" pravé ruce v bok, hřbety opřeny, prsty vzadu

VI. 1. a. 2. První a třetí: polkový krok pravou vpřed

Druhá a čtvrtá: polkový krok levou vpřed

VII. 1. a. 2. První a třetí: polkový krok levou vpřed

Druhá a čtvrtá: polkový krok pravou vpřed

Těmito třemi polkovými kroky provedly cvičenky zátočku kolem sebe, směrem nalevo a přijdou na svá místa, "první" a "třetí" čelem k hlavní tribuně, "druhá" a "čtvrtá" zády.

VIII. 1. a. 2. První a třetí: třemi podupy celý obrát vlevo (pravá, levá, pravá) — pustit v loktech

Druhá a čtvrtá: tři podupy na místě (levá, pravá, levá) — pustit paže a obě dvojice se uchopí, jako v základním postavení.

CVIČENÍ ŽEN.

Celý oddíl se opakuje. Věta A cvičí se opáčně. Při větě B I.—IV. takt beze změny,

V.—VII. takt opáčně.

Přechod ke IV. oddílu.

Cvičí se na mezipředu; takt 3/4.

- I. 1. První: stoj výkročný levou vzad
2. přísunem pravé stoj spatný
3. —————

- II. 1. stoj výkročný levou vzad zevnitř, za cvičenku druhou
2. přísunem pravé stoj spatný
3. —————

Čtvrtá, jako první, ale druhou nohou. Druhá a třetí zůstanou na místě. Přechodem se dostaly cvičenky do dvou zástupů, "první" za "druhou" a "čtvrtá" za "třetí", do poloviny značek.

III. — VIII. výdrž.

ODDÍL IV.

Věta A.

Takt 3/4.

Kde není jinak udáno, konají se pohyby vláčně, proto slovo vláčně, není v popise uvedeno. Pohyby konají se vždy během celého taktu. Označeny jsou pouze takty. Počítej vždy: "Ráz — dva — tři".

- I. Předpažit zevnitř, ruce sklopené, prsty volné, palce dovnitř
II. připážit, palce vpředu
III. upažit, ruce sklopené, palce vpředu
IV. výpon — vzpažit zevnitř, ruce vztyčené, palce vzadu
V. VI. zvolna upažit, kroužením v záručí (vždy jedno zakroužení na jeden takt), pohyb směrem dovnitř a vpřed sklopením a vztyčením rukou, třetím zakroužením na poslední dobu upažit, ruce vztyčené, palce vpředu
VIII. stoj spatný—připážit, palce vpředu.

Věta B.

Takt 3/4.

Psáno pro pravý zástup, levý cvičí opáčně. Cvičí se vždy na první dobu taktu, doba 2. 3. výdrž. Psány pouze takty.

- I. Výpad levou stranou — úklon vlevo — vzpažit zevnitř, ruce cvičenek se spojí, pravá obemkne prsty levé, hřbety zevnitř — trup a pravá noha tvoří přímku — hled přímo
II. puštěním pravá v bok, hřbetem opřena, vnitřní ruce ve spojení výdrž — úklon vpravo — úhyb vpravo — hled na levou ruku
III. úklon vlevo — pokrčit vzpažmo zevnitř pravou, předloktí mírně dovnitř, ruka sklopená, prsty volné, palec vzadu, levá (puště-

ním) v bok, hřbetem opřena — hled přes levé rameno

- IV. vzpřím — půlobrat vpravo, klek levou — pravou trčít vpřed vzhůru, levou trčít vpřed vzhůru hřbety nahoře
V. mírným vztykem celý obrat vlevo na špicích do kleku pravou — předpažit vzhůru levou (vzpažením), hřbet nahoře, zapážit pravou, dlaň nahoře
VI. vztyk do stoje zánožného pravou — předpažit vzhůru pravou, (připažením), hřbet nahoře, prsty cvičenek obou zástupů se dotýkají
VII. půlobrat vpravo, stoj výkročný pravou stranou (přenesením váhy těla) — odpažit levou, vzpažit zevnitř pravou (vzpažením), hřbety nahoře
VIII. přísunem levé stoj spatný — připážit, pravá upažením, palce vpředu.

Vložka.

Takt 3/4.

Psáno pro pravý zástup, levý cvičí opáčně. Cvičí se na první dobu.

- I. Podřep únožný levou — upažením vzpažit pravou, palec vzadu, upažit levou, hřbet nahoře — hled vlevo
II. vztyk, výpon skřížný levou před pravou — upažit pravou, hřbet nahoře, vzpažit levou, palec vzadu — hled vpravo
III. celý obrat vpravo, do stoje spatného — upažit, pravá připažením, hřbety nahoře — hled přímo
IV. půlobrat vpravo — stojem zánožným levou klek levou — vzpažit, levá připažením, palce vzadu
V. klik klečmo zánožmo pravou — hlava skloněna
VI. vztyk — vzpřím hlavy — stoj výkročný pravou vpřed — předpažit zevnitř, palce nahoře
VII. půlobrat vlevo do stoje únožmo levou — upažit, levá připažením, hřbety nahoře
VIII. přísunem levé stoj spatný — připážit, palce vpředu.

Následuje věta B a vložka, oboje opáčně a pak věta A beze změny.

Přechod k V. oddílu.

Mezipředu.

- I. 1. Druhá: stoj výkročný levou stranou
Třetí: stoj výkročný pravou stranou

CVIČENÍ ŽEN.

- První a čtvrtá: stoj výkročný
pravou vpřed
2. Druhá a třetí: přisunem nož-
ných nohou stoj spatný
První a čtvrtá: stoj výkročný

- pravou vpřed (na značku)
3. První a čtvrtá: přisunem levé
stoj spatný
II. až VIII. výdrž.
Oddíl V. rovná se oddílu I.

CVIČENÍ MUŽŮ.

(Dokončení.)

Přechod ke III. oddílu.

Cvičí se na mezipřechod.

- I. 1. První: stoj výkročný levou stra-
nou
Čtvrtý: stoj výkročný pravou
stranou
2. Oba: přisunem nožných nohou,
stoj spatný
II. jako I.
Druhý a třetí zůstanou na místě.
Vzdálenost mezi prvním a dru-
hým, jakož i mezi třetím a čtvrt-
tým jest na délku paže
III. až VIII. výdrž.

ODDÍL III.

Takt 2/4.

Věta A.

- I. 1. Skrčit přednožmo levou, bērec
svisle — zapazit, malíky nahoře
a. —
2. trčit dolů levou — předpažením
vzpažit, palec vzadu
II. 1. skrčit přednožmo pravou, bērec
svisle — předpažením zapazit,
malíky nahoře
a. —
2. trčit dolů pravou — předpažit,
palec nahoře
III. 1. podřep — skrčit zapazmo, pěstě
u boků, palec nahoře
a. —
2. vztyk — trčit vpřed
IV. 1. dřep — skrčit zapazmo
a. —
2. vztyk — trčit vzhůru, ruce ote-
vřené, palec vzadu
Od V. do VIII. taktu psáno pro
pravou dvojici ("první" a "dru-
hý"), levá dvojice ("třetí" a
"čtvrtý"), cvičí opačně.
V. 1. čtvrtobratem vlevo výpad levou
stranou — upažit, hřbety naho-
ře
a. —
2. úklon vlevo — upažit dolů pra-
vou, hřbet nahoře, hled za pra-
vou rukou, paže rovně se zemí,
prsty levé se dotýkají země
VI. 1. vzpřím — upažit pravou — hled
přímou
a. —

2. úhyb vpravo — úklon vpravo —
upažit dolů levou, hled za levou
rukou, prsty pravé se dotýkají
země
VII. 1. vzpřím — vztyk do stoje únož-
ného levou — upažit levou —
hled přímo
a. —
2. čtvrtobrat vpravo a přisunem
levé stoj spatný — připážením
předpažit, palec nahoře
VIII. 1. připážit, palec vpředu
a. —
2. —

Věta B.

Psáno pro "prvního" a "třetího", "druhý" a
"čtvrtý" cvičí opačně.

- I. 1. Unožit pravou povýš — upažit
pravou, hřbet nahoře, předpaže-
ním vzpažit levou, palec vzadu
a. 2. —
II. 1. přinožit pravou — vzpažit pra-
vou, palec vzadu, předpažit le-
vou, palec nahoře
a. 2. —
III. 1. stojem zánožným klek levou —
vzpažit zevnitř levou, upažit do-
lů levou, dlaně vpředu
a. 2. —
IV. 1. klek únožmo pravou — vzpažit
pravou, palec vzadu, levá v bok,
palec vzadu
a. 2. —
V. 1. upažit pravou, hřbet nahoře, tr-
čit vzhůru levou, palec vzadu
a. 2. —
VI. 1. stojem předkročným pravou
klek levou — předklon — za-
pažit, levá předpažením, malíky
nahoře
a. 2. —
VII. 1. vzpřím — vztyk a půlobratem
vlevo stoj únožmo levou — při-
pažením upažit, hřbety nahoře
a. 2. —
VIII. 1. půlobrat vlevo a přisunem levé
stoj spatný — připážit, palec
vpředu
a. 2. —

Věta A. se opakuje beze změny,

CVIČENÍ MUŽŮ.

věta B. opáčně.

Přechod ku IV. oddílu.

Cvičí se na mezipřímku, takt 3/4.

I. 1. První: stoj výkročný levou vzad

Čtvrtý: stoj výkročný, pravou vzad

2. Oba: přisunem nožných nohou stoj spatný

3. —

II. 1. První: stoj výkročný levou vzad

hem celého taktu. Označeny jsou pouze takty.

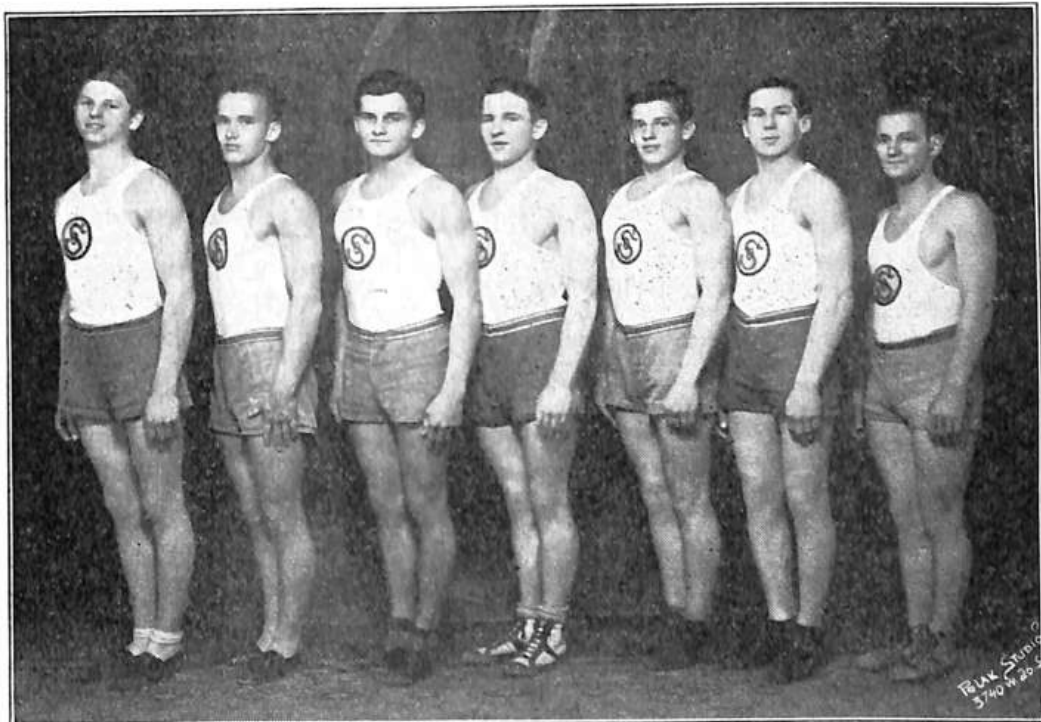
I. Vypon — upažením vzpažit, palce vzadu

II. stoj spatný — předklon vodorovný (paže, trup v jedné přímce)

III. upažením připažit, palce vpředu

IV. vzpřím — dřep — předpažit, palce nahore

V. upažit

Dorostenci Sokola Havlíček-Tyrš v Chicagu, získali I. cenu při závodech v Clevelandu.

Jar. Vachata, I. Hrdina, Geo Bašta I. cena jednotliv., M. Junger, Henry

Petržilka II. cena jednotliv., Geo Kalaš, E. Beran.

zevnitř (do poloviny značky za druhého)

Čtvrtý: stoj výkročný pravou vzad zevnitř (za třetího)

2. Oba: přisunem nožných nohou stoj spatný

3. —

Nyní jsou cvičenci ve dvou zástupech. Druhý a třetí zůstanou na místě.

III. až VIII. výdrž.

ODDÍL IV.

Takt 3/4.

Věta A.

Pohyby konají se plynule a zvolna, bě-

VI. vztyk — připažením a předpažením vzpažit, palce vzadu

VII. upažit, dlaně nahore

VIII. připažit, palce vpředu, na první dobu, paže převrátit hřbety nahoru

Věta B.

Psáno pro pravý zástup, cvičenci "druzí" a "první", levý zástup cvičenci "třetí" a "čtvrtí" cvičí opáčně. Všechny pohyby konají se na první dobu taktu, 2. a 3. výdrž. Označeny jsou pouze takty.

I. Podřep únožmo pravou — upažit, hřbety nahore

II. připažením — půlobrat vlevo, vzpor dřepmo zánožmo pravou

CVIČENÍ MUŽŮ.

- III. sunem levé nazad vzpor ležmo za rukama snožmo
- IV. klik ležmo roznožmo
- V. vzpor ležmo snožmo
- VI. vzpor dřepmo výkročný levou (na značku) pravoruč — vzpažit levou, hřbet nazad (paže, trup a pravá noha tvoří přímku)
- VII. vztyk do stoje zánožného pravou — předpažením zapažit levou, malik nahoře, předpažit vzhůru pravou, palec nahoře
- VIII. půlobrat vpravo a přisunem pravé stoj spatný — připážit, palce vpředu.

Vložka.

Psáno pro pravý zástup, levý zástup cvičí opácnou nohou. Cvičí se vždy na prvou dobu taktu, 2. 3. výdrž. Označeny jsou pouze takty.

- I. Půlobratem vpravo stoj výkročný pravou vpřed — předpažením vzpažit, palce vzadu
- II. stoj výkročný levou vpřed — oblouky nazad předpažit, palce nahoře
- III. stoj výkročný pravou vpřed — zapažit, malíky nahoře
- IV. stoj výkročný levou vpřed (na značku) — předpažením vzpažit, palce vzadu
- V. předpažením vzpor dřepmo zánožmo pravou (trup a noha v jedné přímce)

- VI. vztyk, půlobrat vpravo do stoje únožného pravou — upažit, hřbety nahoře
- VII. přisunem pravé podřep — oblouky dolů pravá před levou vzpažit zevnitř, palce vzadu
- VIII. vztyk — upažením připážit, palce vpředu.

Po vložce dostali se cvičenci (zástupy) o značku stranou a zády k hlavní tribuně. Cvičí se ještě jednou věta B jak napsána, po ní následuje vložka beze změny, a zástupy se dostanou opět na své místo, čelem k hlavní tribuně. Cvičí se ještě jednou věta A jak napsána.

Následuje ihned přechod k V. oddílu.

Přechod k V. oddílu.

Cvičí se na mezipřechod.

- I. 1. **Druhý:** stoj výkročný levou stranou
- Třetí:** stoj výkročný pravou stranou
- První a čtvrtý:** stoj výkročný levou vpřed
- 2. **Druhý a třetí:** přisunem nožných nohou stoj spatný
- První a čtvrtý:** stoj výkročný pravou vpřed (na značku)
- 3. **První a čtvrtý:** přisunem levé stoj spatný
- II. až VIII. výdrž.

Oddíl V. rovná se oddílu I.

Různé.

Olympijský výbor o pojmu nářad'ového závodníka amatéra. Olympijský výbor rozhodl, že závodník amatér nesmí prováděti cvičení na nářadí jako své povolání. To znamená, že nesmí veřejně vystupovati za plat ani za čestné odměny, jež jsou udíleny ve způsobu cenných předmětů neb peněz v hotovosti. Učitelé tělocviku na školách, na nichž vyučují podle stanoveného rozvrhu hodin, nepovažují se za cvičence z povolání. Učitelem tělocviku je ten, kdo vyučuje nejen tělocviku, ale i nějakému předmětu jinému.

Mt.

* * *

Tělocvičným závodům na berlínské Olympiádě příštího roku jsou určeny dni 10. až 12. srpna. Předcházeti jim budou volná hromadná vystoupení, jichž, jak známo, se zúčastní Švédové a snad také naši Sokolo-

vé, ač o tomto vystoupení ještě rozhodnuto nebylo. Švédové vystoupí hromadně v sobotu 8. srpna. Němci pak následujícího dne v neděli 9. srpna.

* * *

Americká atletická unie je těleso, která vysílá závodníky všech oborů na olympiády. Americká Obec Sokolská je členem A. A. U. Sokolští borci, kteří se připravují na vyřad'ovací závod, pro sestavení družstva za Spojené Státy, mohou se k závodu přihlásiti přímo prostřednictvím náčelníka své jednoty neb župy. O informace možno požádati přímo A. A. U. nebo místní district A. A. U.—Cviky jsou těžké pro naše cvičence, ale je možnost, že některý borec by mohl býti zařazen do amerického družstva. Kdo bude hradit výlohy spojené s cestou na vyřadovací závod, není nám známo.

is in earliest childhood. I have written this before, but please let me say again to those of you who were born in a foreign country, do, I beg of you, talk to your little children in your mother tongue. Not only because knowledge of more than one language is an outstanding requirement of culture, but because the more sounds a little child's flexible tongue can pronounce and this supersensitive ear can perceive, the more flexible and beautiful will his English be."—Emily Post in the Chicago Daily News.

"Jedinou dobou, kdy člověk bez námahy dokonale může si osvojit krásu řeči, jest jeho dětství. Psala jsem o tom již dříve, ale dovolu, abych to mohla opakovat vám, kdož jste se zrodili v cizině: mluďte, prosím vás o to, se svými malými dětmi ve svém mateřském jazyku! Nejen proto, že znalost více než jedné řeči jest předním požadavkem kultury, ale proto, že čím více hlásek ohebný jazyk dítěte může vyslovit a jeho nejvyšší citlivé ucho může vnímat, tím pružnější a krásnější bude jeho angličtina."

I mezi našimi krajany vyskutují se někteří rodiče, kteří myslí, že by to bylo dětem na škodu a že by to bylo na překážku k dokonalému osvojení si angličtiny, kdyby se učily česky. Opak však je pravdou. Zkušenost učí, že lidé ovládající více řečí, vynikají mezi svými vrstevníky. V každém podnikání je znalost více jazyků prospěšná a žádoucí.

Rodiče čsl. původu neměli by nikdy ponechávat dítě pouze v americkém prostředí, neboť tak odcizí se dítě rodině. Zvykne si na rodiče mluvit pouze anglicky a když mu tito nemohou anglicky správně odpovědět, často se za ně i stydí.

Přidružuje-li se však dítě k češtině nebo slovenštině, vzbudí se v něm mimoděk úcta a láska k řeči jeho rodičů a otevře se mu cesta k poznání dějin národa, z něhož vyšli jeho rodiče, a seznámí se se slavnými muži, kteří národ proslavili v celém širém světě. To pomáhá i k vybudování ušlechtilého charakteru. Z dítěte, jemuž hned v mládí jsou zásady tyto vštěpovány, vyrostе člověk, který se v životě vždy lépe uplatní než onen, jenž ovládá pouze jednu řeč a má omezený duševní obzor.

Vidím mezi Pánbíčkem a knížaty vždy větší analogii: tak na příklad, pán bůh stvořil psy a knížata tajnou policii.

Havlíček.

DEN SOKOLA TÁBOR.

Siň Sokola Tábor na 16. ulici a Clarence Avenue, národní to stánek našich krajanů v severním Berwynu, stala se včera odpoledne dějištěm významné slavnosti. Tato stará a zasloužilá jednota sokolská odhalovala totiž prapor, věnovaný jí sborem Sokolic a tento akt byl proveden nejenom za četné návštěvy obecnstva, ale i za přítomnosti velkého počtu sokolských harcovníků, o nichž možno vším právem říci, že ve službách vznešené sokolské myšlenky sešedivěli. Byl to svátek sokolské rodiny, na němž se podílely i mnohé jednoty z Chicaga a předměstských osad.

Slavnost předcházel imponantní průvod, jenž vyrazil kolem druhé hodiny odpolední od seřadiště na Ridgeland Ave. a Čermak Rd. a pochodoval ulicemi severního Berwynu. V čele se ubírali praporečníci, silná trubačsko-bubenická četa Cicero Postu č. 96 Americké Legie, Legionářská Družina č. 1, Vlastenecko-Dobročinná Obec Baráčníků Jan Žižka z Trocnova, řada automobilů s družičkami a celek uzavírali Sokolové a Sokolice v krojích i v občanském obleku. Laskavostí berwynské administrace byli k průvodu přiděleni dva motorcykloví policisté. Pochodujícím vyhrávala Spartánská kapela pod řízením kapelníka p. Kovalského a malebný průvod vyvolával všude živou pozornost. Když pochodující dorazili k siní samotně, kupil se před touto již velký zástup obecnstva a průvod filmoval prof. B. Mikula. Lze tudíž doufat, že se s filmy setkáme při některé z národních příležitostí, jako tomu bylo přičiněním tohoto paedagoga již mnohokrát před tím.

Program uvnitř síně zahájila hudba přednesem americké národní hymny, načež sborový vzdělavatel br. Fr. Stárek zahájil obvyklý pořad proslovů. První se ujal slova starosta Sokola Tábor br. Václav Špachman, jenž uvítal obecenstvo a projevil naději, že pod novým praporem bude vždy převládati jenom láska a svornost. Za Americkou Obec Sokolskou promluvil krátce starosta br. K. M. Prchal, který vzdal zasloužený hold starým pracovníkům. Matkou praporu byla sestra Krizová, jež svínutou zástavu v obalu předala s případným proslovem starostovi br. Špachmanovi a týž ji s díky přijal. Následovaly stručné proslovy sborové starostky sestry Szotkové, choti berwynského mayora sestry Janurové a náčelnice sestry Krizové, načež byl prapor předán formálně praporečníku br. Fr. Belšánovi a provedeno odhalení zvučků "Kde domov můj", již celé obrovské shromáždění vyslechlo s pietou v stoje. Po dojemném tomto aktu recitovala sestra Le-

sová vzletnou báseň z pera br. Jarky Košaře a ten byl v zápětí nato představen jako slavnostní řečník.

Dlužno doznati, že br. Košař se shostil svého úkolu jako obyčejně skvěle. V úvodu své krásné, nadšené řeči poukázal k tomu, že americké barvy na praporu nám připomínají občanské povinnosti, kdežto barvy české ožívují zase upomínky na starou vlast tam za mořem. Sokolstvo má mnoho hesel, ale nejvýznačnějším jest mužné Tyršovo heslo "Tužme se!" Pod praporem sokolským se scházelo první naše národní vojsko v dobách, kdy jsme vlastního vojska ještě neměli a kdy tělocvična byla tajným útočištěm všech těch nadšenců, kteří to s českým národem mysleli vždy nejpoctivěji. V dalších slovech nastínil br. Košař tu velikou výchovnou práci sokolských šiků, která vyvrcholila v památném převratu 28. října 1918 a znamenala rozvrat zpuchřelé habsburské dynastie.

Tím byl velký úkol Sokolstva vykonán, ale tomuto předléhá nyní další povinnost střežití bedlivě to, co bylo s tak velkými obětmi vybojováno. I v tom ohledu může národ na Sokolstvo s bezpečností spoléhati. Svou vzletnou řeč zakončil br. Košař recitací z Nerudy a závěreční jeho slova byla provázena burácejícím potleskem.

Po br. Košařovi byl br. Stárkem představen berwynský mayor a člen Sokola Tábor br. Ant. J. Janura, jenž pozdravil obecenstvo a sokolské harcovníky jménem městské administrace a promluvil při tom jako obyčejně od srdce k srdci. Další zdravice pronesli následující: Sestra Koubová za Sokolice nejmladší jednoty v New Buffalo, Mich., br. Kouba za Sokol v New Buffalo, br. Jos. Mikoláš za Sokol Chicago, rychtář Frant. Kořínek za Baráčnickou Obec Jan Žižka z Trocnova, sestra Šubertová za Sokolice Slávské, br. Jan Blažek za Sokol Slávský, sestra Faltová za Sokolice Chicago, sestra Slancová za Sokolice Berwyn, br. Čihák za Legionářskou Družinu č. 1, br. Čada za Sokol Stickney a br. Šimaner za Sokol Havlíček-Tyrš. Program zakončila hudba přednesením směsi z "Proč bychom se netěšili" a úvodní sbor vesničanů "Proč bychom se netěšili" jakoby tlumočil tu radostnou náladu v Sokolovně převládající.

Při včerejší slavnosti bylo proneseno mnoho krásných slov a blahopřání, jež jistě všechna plynula z nadšených sokolských srdcí. Sokol Tábor může býti s tolika projevy hřejivých sympatií úplně spokojen a že bratři mají i z daru Sokolic upřímnou radost, netřeba ovšem podotýkat. Prapor byl zhotoven v dílně osvědčené firmy Bach-

manovy a je prací skutečně nádhernou.

Po vyčerpání slavnostního programu rozvinula se v síni přátelská zábava a několik kolon tanečníků Baráčnické Obce ve svých malebných krojích provedlo naši vždy svěží a krásnou "Besedu". Tančící sklídili plně zasloužený potlesk.

D. Hlasatel.

DR. MUELLER VYZNAMENÁN.

Známemu našemu lékaři a zasloužilému pracovníku Dr. Antonínu Muellerovi dostalo se minulé pondělí uznání a ocenění jeho dlouholeté práce udělením záslužné medailie a čestného diplomu za jeho dlouholetou činnost v zájmu Amerického Červeného Kříže. Dr. Mueller již od roku 1914 pořádá ošetrovatelské kursy, celkem jich už pořádal 28 a dlouhá řada našich žen a dívek je navštěvovala.—Graduantky kursů Dra. Muellera se vyznamenaly svými schopnostmi při mnohých příležitostech, na velkých slavnostech a také před několika roky při riotu v jatečním distriktu, kam byly povolány, když americké ošetrovatelky Červeného Kříže nebyly schopny plně dostáti svému úkolu. Práce Dra. Muellera byla oceněna národní úřadovnou Červeného Kříže ve Washingtoně, která mu udělila medaili s nápisem "For Humanity—Awarded to Dr. Antonín Mueller" a čestný diplom. Obě mu bylo odevzdáno v pondělí večer na schůzi cigerské obch. komory v síni I. O. O. F. Obě mu odevzdal Dr. Gentles, ředitel Červeného Kříže pro západní státy a v pěkné řeči ocenil zásluhy Dra. Muellera. K slavnostnímu aktu se dostavil veliký počet ošetrovatelek z doktorových kursů v stejnokrojích a též mu odevzdaly krásnou kytici. Pi. Terezie Nováková předvedla vysoce zajímavé pohyblivé obrázky z ošetrovatelského kursu, jež vyvolaly všeobecnou pozornost. V dalším programu bylo solo oblíbené pěvkyně sl. Elly Payerové a kapela cigerské mládeže se též vyznamenala několika hudebními čísly. Dru. Muellerovi se dostalo četných gratulací k této uznání záslužné činnosti.

I my uznáváme záslužnou činnost bratra Dr. Muellera, který po dlouhá léta působil ve vzdělávacím odboru, konal přednášky na župních i měsíčních kursech AOS. a to vše ochotně zdarma a pokud se týče jeho obětavosti v zdravotním odboru při našich sletech, tu netřeba zvlášť vyzdvihovati, neboť jsou toho pamětníci všech našich sester a bratří závodníků a cvičenců.

Při uznání práce br. Muellera patří též rovnou měrou uznání všem našim sestrám ošetrovatelkám, které nenáročně při našich sletech spolu pracovaly. I těm patří náš vděk!

ZPRÁVY ORGANISAČNÍ

Výkonný výbor A. O. S.

SCHŮZE DNE 28. ŘÍJNA 1935.

Schůzi předsedal starosta br. Prchal. Přítomni: ses. Rychtaříková, Saltová, Skalová, Štěpánková, Sýkorová, Vítková, br. Bašta, Falta, Jebavý, Jelínek, Knotek, Košar, Vodák, Vojan, Wolf, Žitný. Za tech. předs. ses. Danková, Prenerová. Omluveny ses. Čiháková a Krizová. Od Sokola Stickney přítomna též delegace: br. Čada, Bican a Celman.

Zápis schůze minulé schválen.

Ku dopisu br. A. Svobody, řed. sletové kanceláře v Clevelandu rozhodnuto, aby neprodané vstupenky byly spáleny, jelikož výk. výbor již dříve projevil úplnou důvěru sletovému výboru za úspěšné a vzorné vedení sletu. Zasláné památníky budou rozdány jednotám.

Sokolu v Lucas, Kans., se vysvětlí ohledně prominutí dlužných poplatků v stejném smyslu jako k dřívějším žádostem některých jednot.

Dopis ČOS. o ustavení amer. odboru ČOS. předá se Ústř. vzděl. odboru. Záležitost nově utvořené korporace budovy Sok. Slávského jakož i žádost župy Západní odkázány finanč. výboru AOS. k prozkoumání a splacení kuponů vyřídí br. jednatel a pokladník.

Zprávy: Přijata zpráva Tech. předs. A. O. S. Schválení nového kroje žen výkonným výborem odvoláno a dřívější kroj z r. 1928 zůstává nadále v platnosti. Doplnění Tech. předs. schváleno, jakož i vydání nových pořadových cvičení ve zvláštní brožůře s použitím sazby v orgánu. Potřebné technické příručky v obnosu \$200.00 obstará Tech. předsednictvo AOS. a zároveň ustanoví delegáta do konference A. A. U. v New Yorku. Členský poplatek do AAU za rok 1935 v obnosu \$25.00 povolen k vyplacení.

Zpráva z Ústř. Vzděl. odboru AOS. schválena.

Za delegaci Sok. Stickney starosta br. Čada podává zprávu o postupu stavby jejich tělocvičny, pro kterou členstvo veškerou práci koná obětavě zdarma a žádá výk. výbor o okamžitou pomoc finanční na zakoupení náradí po případě z Pomocné akce, není-li možno z pokladny Obce. Po vysvětlení, že peníze z Pomocné akce jsou

určeny na výchovnou práci a že při nejlepší vůli výk. výbor nemůže finančně přispěti, projeveno bylo přítomnými členy několik náhledů, jak jednotě pomoci, s konečným návrhem, aby žádost S. Stickney předána byla župě Střední, jelikož se jedná o podporu jednoty v její oblasti.

Za krojovou komisi sděluje br. Vodák, že na výzvu o podání nabídek na jednotnou látku pro kroje se žádný do úřadovny nedostavil, následkem toho komise nemůže dosud stanovit přesnou cenu kroje.

Starosta zmiňuje se o slavnosti rozvinutí praporu Sokola Tábor, o svém zájezdu do Omahy k slavnostnímu uvedení 125 nových členů. Poukázal na to, jak Sokol v Omaze pracuje a jak společným úsilím snížil dluh na svoji nákladnou budovu na malou již jen hypotéku.

Jelikož z mnoha stran jsou dožadovány stanovy, usneseno, aby s patřičnou opravou změněných článků byly vydány v brožůře 3000 výtisků a dodány jednotám hlavně pro činovníky.

Rovněž nové navrhující listiny vydány budou v menším formátu dle vzoru cedar-rapidské jednoty.

Návrh na dohodu mezi cvičiteli našich jednot a učiteli svobod. českých škol, aby cvičení mládeže nestřetlo se s vyučováním, projedná se v župním vzdělávacím odboru.

FINANČNÍ VÝKAZ ZA ŘÍJEN 1935.

Příjem:

Sokolice Slávské, Cicero, přisp.	\$ 37.60
Sokol Havl.-Tyrš na dluž. přisp.	100.00
Sokol Menominee, Mich., příspěvky	7.85
Sokol Cleveland, O., příspěvky	25.50
Sokolice Libuše, Crete, Neb., přisp.	7.80
Sokolice Philadelphia, Pa., přisp.	5.00
Sokol Edwardsville, Ill., přisp.	13.50
Sokolice Little Ferry, N. J., přisp.	9.30
Sokol Curtis Bay, Md., příspěvky	12.60
Sokolice Ennis, Texas, příspěvky ..	9.10
Sokolice Berwyn, Ill., na dluž. př.	52.50
Sokol San Antonio, Tex., přisp.	6.00
Sokolice Libuše, So. Omaha, přisp.	12.75
Sokolice Cedar Rapids, Ia., přisp.	33.75
Sokolice Racine, Wis., přisp.	7.90
Sokol Lankin, N. Dak., přisp.	5.65
Sokol Chicago, Ill., příspěvky	93.20
Sokol St. Louis, Mo., přisp.	66.60
Sokol Fuego, Lang Island City, př.	25.75
Sokol Town of Lake, přisp.	49.20
Sokol Čechie, Chi., příspěvky	28.65

Sokol Tábor, So. Dak., přisp.	7.80
Sokol St. Paul, Minn., příspěvky	47.20
Sokol Tábor, Berwyn, příspěvky	46.20
Sokol Haugen, Wis., příspěvky	4.65
Sokolice Chicago, příspěvky	72.23
Sokol F. Tyrš, So. Omaha, přisp.	35.30
Sokol Baltimore, Md., příspěvky	36.90
Sokol East St. Louis, Ill., přisp.	18.90
Sokolice Omaha, příspěvky	11.75
Celkem	\$ 891.23

Vydání:

J. Kos, služné spol. cvičitele AOS...\$	150.00
Daily Svornost, za blah. ozn.	25.00
Cest. výlohy br. star. do Omahy....	35.95
R. Mejdrich & Co., za tisk orgánu	222.45
Služné náčelníka AOS.	50.00
Služné red. Těl. Hlídky	25.00
Služné jednatele výk. výb. AOS....	75.00
Služné redaktora Sok. Amer.	40.00
Vydání úřadovny výk. výb.	10.35
Služné jed. Ústř. vzděl. odb. AOS.	25.00
Služné výpravčího Sok. Amer.	15.00
Nájem z úřadovny výk. výb.	20.00
Za úklid úřadovny výk. výb.	2.50
Za telefon úřadovny výk. výb.	4.45
AAU. poplatek za r. 1935	25.00
Poštovné vydání Tech. předs. AOS.	10.06
Celkem	\$ 735.76

Přehled:

Hotovost z měs. září	\$ 816.22
Příjem v říjnu	891.23
Celkem	\$1,707.45
Vydání v říjnu	735.76
Zbývá hotovost pokladní	\$ 971.69

Tech. předsednictvo A. O. S.

ZÁPIS ZE SCHŮZE 23. ŘÍJNA 1935,
konané v úřadovně AOS. v 8 hod. večer.

Přítomni: Jelínek, Stránský, Žitný, Danková, Prchalová, Šrámková, Přenerová. Omluvu br. Rabiňák, Schwartz. Pisemnou omluvu poslal zástupce vzděl. odboru Dr. Vojan.

Schůzi vedl bratr náčelník. Zápis ze schůze 28. září 1935 přijat.

Dopisy: Župa Západní posílá pořad práce v župě pro příští období. Cvičitele AOS. přejí si od poloviny ledna 1936. Vyhoví se. Kurs župy konán bude od 16. do 23. února. —Br. Kučera, náčelník župy Jižní sděluje, jak pokročila příprava na slet Jižní. Vyskytují se jisté překážky, ale doufá, že práce se zdaří. —Bratr Krátký za župu Severovýchodní referuje o činnosti jednot v župách sdružených, které navštěvuje. Sděluje, že žáci cvičitelských škol se pěkně

uplatňují. Přípravuje se založení nové jednoty v Loyalhany, Pa. —Žádostem v dopise jeho obsažených se vyhoví. —Bratr Verner za župu Severní děkuje za vyslání učitelů do kursu. Podává zprávu o činnosti župy a práci cvičitele Obce v župě. —Vzdělávací odbor AOS. znovu oznamuje, že do schůze tech. vedení Obce bude docházeti předseda odboru. —Vzato na vědomí. V druhém dopise též odbor vyslovuje žádost, aby technické vedení vyslalo zástupce do vzděl. odboru. Usneseno z různých příčin posečkat a prozatím zástupce nevysílati.

Zpráva náčelníka: Návrh na nábor nového členstva a mládeže upraven a po schválení výborem rozeslán všem náčelníkům a náčelnicím jednot, s přáním, aby nábor byl proveden úspěšně a v nejbližší době. Vydány informace župním vedoucím pro podzimní a zimní období. Sestrám vedoucím žup poslány mimo to pokyny pro sestry. Kursistům ročníku 1931-1933-1934-1935 oznámení za dosavadní činnost a vybidnutí k nové úsilovnější práci. Náčelník dokončuje práci na nových pořadových.

Společný cvičitel AOS. podává zprávu ze župy Severní. Zpráva je z části potěšitelná, z části smutná. Některé jednoty jsou tělocvičně a jinak nečinné a těžko se k životu probouzí.

Zpráva náčelnice: Na žádost Výk. Výb. jednaly sestry znovu o vycházkovém kroji žen, jenž byl změněn letošního roku a schválen Výk. Výb. AOS., ale nyní na žádost tech. vedení žen župy Střední má tech. vedení Obce jednati o zavedení kroje starého z r. 1928. Sestry tech. vedení Obce sdělují, že žádný nový návrh nemohou podávat a když V. V. žádá, aby bylo vyhověno sestrám župy Střední, že je pouze třeba, aby Výkonný Výbor své schválení nového kroje odvolal. Námět protestujících žen na prodloužení suknice u starého kroje je zbytečný, jestli V. V. odvolá schválení nového kroje, neboť r. 1928 byla suknice delší, ale sestry, které si pořídily suknicе samy, dle panujících módů zkracovaly délku suknicе někdy do nemožných hranic. Necht' v tomto případě, zůstane-li starý kroj, přidrží sestry délky označené r. 1928, která byla asi do poloviny lýtek. Baret byl v tehdy uveřejněném nákresu střihu popsán na určitou velikost objemu hlavy. Tedy velikost baretu necht' se řídí dle postavy. Odporučením na udržení kroje z r. 1928 sestry T. P. AOS. žádné nedávají a Výk. Výb., jestli chce vyhovět žádosti na zachování kroje, necht' zruší své usnesení ohledně nového kroje. —Na četné žádosti o písně pro žactvo dle možnosti pořídí se tyto cestou mimio-grafickou.

Dorostová a žákovská komise: Sestra Prenerová oznamuje, že bylo upraveno cvičení pro dívky a chlapce na známé písni, které možno použít pro Texas i jinde. V neděli 27. října bude pro T. P. AOS. předvedeno žactvem Sokola Havlíček-Tyrš.

Pořadová cvičení: Náčelník podává podrobnější vysvětlení o změnách a rozsahu nové úpravy pořadových. Župním vedoucím zašlou se informace o důležitějších změnách, neboť práce je obsáhlejší, než se původně zdálo. Po přezkoumání budou vydány pořadová v knižní příručce a sazba bude použita pro Tech. hlídku S. A. K pořadovým pořídí se některé nutné nákresy a obrázky.

Knihovna: Technické knihy, příručky a různá cvičení, jakož i hudba jsou téměř rozebrány. Cvičení příležitostně vůbec nejsou. Navrhuje se, aby AOS. zakoupila odborné, velmi nutné potřebné knihy a hudebniny. Seznam potřebných knih pořídí náčelník.

Tech. předsednictvo se doplní novými členy. Sestry Mil. Otcovská, Hilda Zýková, Marie Konečná a bratři Lád'a Kadlec, Frant. Příhoda, Jar. Peroutka se pozvou do příští schůze.

Bratr náčelník referuje krátce, že do schůze vzdělavacího odboru AOS. šel na pozvání tohoto odboru a v zastoupení i souhlasem Technického vedení. Tam bratrsky pronesl kritiku práce vzdělavací a podal upřímně míněné rady, aby činnost vzdělavací měla v obci úspěch. V posledním čísle S. A. teprve uveřejňuje vzdělavací odbor Obce zápis, na třech tiskových stranách, ze své schůze 3. června, kde je celá řada nevhodných poznámek i některé věci, jinak napsané než byly předneseny. Usneseno věci touto se nezabývat a dostaví-li se někdy zástupce vzdělavacího odboru do schůze technikářů, jak by správně měl, dle usnesení posledního sjezdu, tak se na tyto nepřístojnosti upozorní, neboť takovýmto způsobem ničí se každá dobrá vůle a chuť k práci.

Schůze skončena v 9.30 večer.

Jarka Jelínek, náčelník,

Betty Prenerová, zapisovatelka.

Ú. V. Odbor A. O. S.

ZÁPIS O ŘÁDNÉ SCHŮZI ÚSTŘED. VZDĚL. ODBORU AOS.,

konané v pondělí 7. října 1935 v úřadovně výkonného výboru AOS. v Sokole Chicago, 2345 S. Kedzie Ave.—Přítomni bratři Vojan, Zmrhal, Turek, Prchal, Vodák, Košar, Čihák a Lankaš a sestra Welclová. Sestry

Prchalová a Čiháková se omlouvají a dodatečně se přijímá omluva bratří Vodáka a Lankaše pro neúčast v minulé schůzi. Předsedal br. Vojan.

Zápis poslední schůze schválen.

Br. Vojan srdečnými slovy uvítal členku ÚVO ses. Emilii Welclovou k společné práci.

Poslední zápis budiž opraven: Sestra Čiháková přijímá členství v odboru, ale žádá o omluvu nedocházení do schůzí as po dobu tří měsíců, kdy bude navštěvovat univerzitní kursy.

Přijímá se omluva bratra Vojana, že se nemohl dostavit do schůze Technického předsednictva, vzhledem k tomu, že tato byla konána v sobotu odpoledne, kdy br. Vojan koná svatební obřady.

Evropský literární klub vybízí k propagaci členství v sokolských řadách. Br. Turek pověřen, aby se této propagace ujal a zastupoval ÚVO v klubu, t. j. byl tam důvěrníkem pro AOS.

Vzhledem k zahájení kontestu o vzděl. činnost v jednotách, vyhotoví br. jednatel dotazníkové předlohy, jež se každého měsíce dvojmo pošlou do jednot k vyplnění.

Proslovy určeny: pro prosinec:

9.: První cvičení Sokola Pražského (Košar).—18.: Zupa Fuegner-Tyršova (Košar).—21.: Přistání Poutníků v Plymouthu (Zmrhal).—25.: Washingtonovo překročení Delaware a útok na Trenton, N. J. (Zmrhal).—28.: Woodrow Wilson (Vojan).—31.: "Kde domov můj?" (Vojan).—Proslov k volbám činovníků sokolských vypracuje br. Prchal.

Jednoty se upozorní, že všichni činovníci jsou povinni podávat zprávy a tyto pak posílat na příslušné místo. Při sdělování o přednáškách a proslovech udati kromě data i jejich téma.

Dále se jednotám doporučí, aby pokud samy nemají české školy, působily na členstvo, zvláště rodiče, aby posílali děti své do českých škol a doma pak s nimi mluvili více česky.

Bratr Prchal uvoluje se vypracovati přednášku na zdůraznění vzdělavací činnosti v jednotách.

Nazdar!

Dr. Vojan, předseda,

Zapsal: Jarda Turek, jednatel ÚVO.

Společnou posvícenskou zábavu pořádají Sokol a Sokolice Chicago, ve středu večer dne 27. listopadu 1935 ve své síni, 2343 záp. Kedzie Ave.

Veřejné cvičení Těl. Jed. Sokol Chicago 22. března 1936.

Župa Střední.

ZÁPIS ČÍS. 232,

sepsaný o řádné měsíční schůzi Výboru Župy Střední, konané dne 16. října 1935 za přítomnosti 9 bratří a 9 sester.

Schůze zahájena krátce po 8. hod. br. starostou, nato pak přečten zápis o schůzi předešlé a schválen beze změny.

V. V. spolu s dopisem zasílá ček na \$200.00 co část 10c poplatku za 3830 členů od 1. července 1934 do 1. července 1935, jenž činí obnos \$383.00. V příčině proč nezasílá se celý obnos vysvětluje br. starosta, že stalo se tak proto, aby většími částkami mohlo se vypomoci župám potřebnějším, nedoplatek bude však později dle potřeby vyplacen.

V příčině bondů na budovu Sokola Slávského usneseno podepsati listinu jako svolení, že souhlasíme s plánem výboru na reorganisasi majetkých záležitostí a vedení budovy.

Z Racine dopisem oznámeno, že sestra Flor. Smerchková dosud neobdržela žádnou náhradu za shofelé věci a šatstvo v busu při jízdě do Clevelandu. Usneseno, aby br. Mára, který v té příčině již s busovou společností vyjednával, znovu k ní dojel a majitelům pohrozil, že podáme na společnost žalobu, pakliže se se sestrou Smerchkovou nevyrovnají.

Schválen účet br. Regnera ze zájezdu s br. St. Balcarem do Wisconsinu a Michiganu v obnose \$35.65.

Schůzi jsou přítomni br. Václav Šimaner a Adolf Kačer ze Sokola Havlíček-Tyrš. Starosta jednoty br. Šimaner sděluje, že ve dnech 9. až 14. prosince pořádá budou k uhrazení závazků na budově vážnoucí "Bazar" s každovečerním programem a žádá jménem jednoty, by župa převzala protektorát nad podnikem tím a současně, aby do pomocného výboru vyslala 3 zástupce. Usneseno protektorát převzít a do pomocného výboru zvolení br. Knotek a Homolka a ses. Macichová. Dále br. Šimaner sděluje, že na místo br. Maršálka vysílá se jako zástupce do župy br. Adolf Kačer, což vzato k vědomosti.

Zpráva náčelníka. Schůze cvič. sborů konala se v neděli 29. září. Byl schválen zájezd do Texasu a jednotám doporučuje se, aby si utvořily zájezdní fond. Župa Severní taktéž koná v roce příštím svůj slet a našim jednotám nebude bráněno, pak-li by se ho chtěly účastniti.—Provedeny byly volby. Náč. zvolen opět br. Josef Regner. V polovici listopadu bude v Chicagu spol. cvičitel br. Kos a jednotám bylo dopsáno,

zda si ho kde přejí či ne. Většina jednot však dosud neodpověděla. Ve dnech 30. září až 6. října navštívil jednoty v sev. Wisconsinu a v Michiganu. Jednoty v New Buffalo a v Milwaukee žádají o předvedení našeho sletového filmu a totéž žádá spolek Blatenských krajanů.—Volba náč. br. Josefa Regnera schválena, v příčině br. Kosa má týž navštívit jen ty jednoty, které oň požádají, promítací stroj nový jednotám bude půjčován zdarma, jiným spolkům za poplatek \$2.50; promítání obstará buď br. Regner neb jím určený schopný zástupce.

Zpráva ses. náčelnice Milady Otcovské. Táž uvítána byla br. starostou, který vyslovil naději, že bude pokračovati v šlápě-jích býv. náč. sestry Welclové a uvítal ji sokolským "Nazdar"!, což všemi opětováno.—Ve své zprávě uvádí, že techn. sbor konal dvě pravidelné schůze a jednu pracovní. Tajné závody pro dorostenky a ženy konati se budou v lednu, v červnu pak budou závody atletické. Na ceny budou si vybírat po 10c od každé členky v družstvu, nebude-li dosti, žádají župu, aby scházející doplatila. V tajných závodech závoditi budou i jednotlivkyně, jimž mají se dáti nějaké ceny, družstvům pak diplomy. Usneseno v případě, že nebude vybráno dosti peněz na ceny pro závodnice, rozdíl doplatiti; nato celá zpráva vzata k vědomosti.

Br. Brouk sděluje konečnou zprávu z veřejného cvičení. Přijato bylo \$1083.20, vydání pak činilo \$923.24, takže zbývá čistých \$159.96, což vzhledem k tehdejší deštivé nepohodě jest výtěžek dosti slušný. Účty budou přehlednuty účtujícími výborem a po jeho zprávě budou pak schváleny.

Markyč na budovu čís. 2127 So. Lawndale Ave. jest dobrý a br. Brouk tudíž dá vyhotoviti nové potřebné listiny u právníka br. Pecivála.

K 60letému jubileu Svornosti usneseno dáti blahopřejný projev jako oznámku za \$15.00.

Za promítací stroj vyplaceno \$148.32, více tedy než dříve bylo usneseno o \$18.32, což schváleno.

Za nepřítomného br. Jar. Turka přečetl zprávu ze Vzděl. odboru br. jednatel. Br. Turek řádně svoji nepřítomnost omluvil, právě tak i br. Prchal.

Schůze skončena o půl jedenácté.
Nazdar!

Mat. Brichta, jednatel.

Nechod', Honzo, s pány na led:
mnohý příklad máme,
že pán sklouzne a sedlák si
za něj nohu zláme.

Havlíček.

Župa Východní.

ZÁPIS ZE SCHŮZE ŮSTR. VÝBORU, konané dne 21. října 1935.

Schůzi předsedal starosta Jos. Modr. Zápis ze schůze minulé po přečtení schválen jak sepsán.

Dopisy: Výk. Výb. AOS. posílá dopis a ček na \$200.00. Dle rozpočtu finančního výboru AOS. připadá na naši župu 10c poplatek od 1. července 1934 do 1. července 1935 za 1308 členů \$130.80 a k tomu mimořádný příspěvek na potřeby \$69.20, celkem \$200.00.

New York University oznamuje, že zařizuje ústav, který se má věnovati studiu přistěhovaleckých otázek a stykům s přistěhovaleckými koloniemi a jejich spolky. Jedním z bodů programu tohoto ústavu je uspořádání přednášek pro různé cizozemské spolky v městě New Yorku a okolí. Zároveň nabízejí naši župě, aby si zvolila týden a téma přednášky. Po přečtení tohoto dopisu usnešeno dopis tento odložit k projednání na dobu pozdější.

Zpráva náčelníka: Činnost u všech jednot začala s velmi dobrým počtem členů, dorostu i žáků. Náčelník, br. J. Jelínek, oznamuje, že přání našemu bude vyhověno a společný cvičitel bude poslán na východ před naším sletem, aby nacvičoval na náš slet. Sestra Albína Kuklišová, která cvičila sokolky v Little Ferry, se místa vzdala a na její místo zvolen br. T. Michálek. Jelikož jednota tato jest finančně vyčerpaná, tedy usneseno, aby cvičitelé župa platila \$10.00 měsíčně po dva měsíce. Cestovné hradí jednota sama. Dále usneseno, aby sokolkám z Baltimore se hradilo poloviční cestovné, přijedou-li cvičit na župní akademii.

Zprávy z jednot: Jednoty se připravují na župní akademii, aby program obohatily čísly. V Baltimore se připravují na oslavu 28. října. Br. Anton Hron, který se vrátil z Čech, vyřizuje pozdrav od br. Emanuela Loflera, bývalého župního cvičitele. Pro jednatele župy usneseno zakoupiti psací stroj.—Nazdar!

Joseph Kolman, jednatel.

T. J. SOKOL NEW YORK.

Po letní době—době prázdnin, kdy otevřen byl náš "camp" pro mládež, opět začíná nová činnost v tělocvičně a vůbec všech složek jednoty.

Camp otevřen byl 5. července a hostil do 2. srpna 45 chlapců s třemi dozorci. Do 16. srpna 28 děvčat a 13 chlapců se dvěma dozorkyněmi a dvěma dozorci. Do 30. srpna

11 děvčat. Za tuto dobu uspořádány v campu tři dětská divadla. Na poslední pozvání i okolní osadníci, kteří se v hojném počtu dostavili. Na "Labor Day" navštívilo camp 45 hostů, mezi nimi generální konsul Jindřich Štarch s chotí a konsul Josef Hanč s chotí.

Campový výbor uznal za nutné učiniti různé opravy. Hlavní, postavení nové kuchyně, což spojené s nákladem asi \$900.00, a různé jiné zařízení v ceně dalších \$100.00. Dále zasadil kolem campu značný počet stromů, které daroval náš příznivec bratr A. Kalabza, člen jednoty Fuegner, L. I.

Pěvecko-dramatický odbor zúčastnil se činné oslavy 28. října, pořádané Ústředím Československých Spolků v New Yorku. Nelichotím, řeknu-li, že jednota má dnes nejlépe cvičený sbor. Škoda, že bratři i sestry ve větším počtu o zpěv se nezajímají, aby i početně náš sbor byl důstojný. Při programu výhradně též účinkoval náš hudební odbor. Mimo hymny přednesl tyto skladby: Kytice slovanských písní od F. Trynera.—Koncertní valčík od A. E. Titla, Pochod z prodané nevěsty a Slovanskou ouverturu od P. Lince. Nepřeháním, řeknu-li, že výkony orchestru byly zlatým hřebem programu. Již úspěch tento měl by vyvážit poměrně malé oběti, které jednota od založení tohoto odboru přinesla a členstvo vůbec mělo by svoji přízni tento odbor podpořiti. Říkáme o sobě, že jsme hudební národ, hledme tedy, aby sokol, jako pokroková organizace, skutkem toto dotvrdila. Hudební odbor těší se přízni hudebníků i mimo naše řady stojící, což má nám být jen vítáno.

Nejtrapnějším úkolem dopisovatele jest zajisté psát o ztrátách v řadách našich. Dne 28. října zemřel bratr Václav Linhart, člen jednoty od 5. května 1884, tedy více než 51 let. Bratr Linhart v mladších letech byl pilným cvičencem a cvičitelem. Zúčastnil se též práce v různých odborech jednoty. Byl vždy pilným návštěvníkem schůzí, kde se živě podílel na všech debátách o problemě jednoty. Ačkoliv způsob, jakým své náhledy podával nebyl vždy příjemným, přece jen věříme, že v srdci měl vždy jen dobro jednoty.

Jako všechny jednoty, tak i newyorská prodělává krizi. Bylo nutno učiniti různá opatření, aby jednota mohla ve své práci pokračovati. Byly upraveny příspěvky členstva, vyplácení podpory v nemoci a úmrtí. Opatření tato jsou však jen dočasná. Zasedací úřad apeluje na veškeré členstvo, aby pravidelně platilo své příspěvky a ti, kteří at' už z jakékoliv příčiny dluhují, aby tyto vyrovnali v čase co nejbližším. Jedno-

ta má povinnosti k Obci a župě a na svoje administrační vydání, kterým nemůže do-
stát, nebude-li členstvo jednotu podporova-
ti. Jest též žádoucí, abychom se semknuli
ku svorné, společné práci a radovali se z
vykonané práce, at' už je provedena kýmko-
liv a býti shovívaví jeden k druhému. Zvlá-
ště mladší členstvo neodsuzovat, neignoro-
vat je pro jejich přehmaty. Vždyť oni to
také dobře myslí a učeným nebo bez chyby
se nikdo nenarodil. Jest těžko pochopit,
jak i dlouholetý pracovník dovede takto
jednati.—Nazdar!

Anton Hron.

ZÁBAVNÍ KLUB PŘÍZNIVKYŇ A MAN- ŽELEK T. J. SOKOL V NEW YORKU.

Milé sestry!

Musím vám sdělit smutnou zprávu, že
Růženy Klečkové není více. Odešla tam,
odkud není návratu. Pro svoji mírnou a ti-
chou povahu byla ode všech ctěna a milo-
vána, neměla snad jediného nepřítele a
svou milou povahou získala si mnoho přátel.
Zábavní Klub Příznivkyň ztrácí v ze-
snuhlé dobrou pracovníci. Posledně zastávala
po mnoho roků úřad pokladnice a nikdy jí
nebylo za těžké něco dobrého vykonati pro
klub ten, kterému náležela. Byla vždy věr-
nou činovnicí, zejména za dřívějších dob,
kdy se pořádalo více zábav. Vždy byla čin-
nou členkou a vždy se těšila, když mohla
zavítati do sokolského stánku a ráda na-
vštěvovala divadelní představení a různé
zábavy, které byly pořádány naším klubem
nebo Těl. Sb. Dívek a Paní v New Yorku a
Těl. Jed. Sokol, ku které náleží též její
manžel. Byla též po řadu let členkou Těl.
Sboru Dívek a Paní, kde též svou povin-
nost konala a byla dobrou členkou. Bylo
to dne 19. června, kdy klub konal svoji
měsíční schůzi a na ukončení ses. předs.
oznámila přítomným sestrám, že nastáva-
jí letní prázdniny na tři měsíce a pak
prála všem sestrám, aby každá prožila to
nejlepší a žádá z nás jsme netušily, že
při zahájení nové sezony se nám nedostaví
naše ses. R. Klečková. Zemřela 25. září a
měla tichý, ale důstojný pohřeb 28. září, k
němuž se dostavily ses. Záb. klubu Přiz. a
Manželky Sokolů a ses. Těl. Sboru Dívek a
Paní. Ses. předsedka Františka Jahodová
a starostka Anna Veselá pronesly dojemné
rozloučení v domě smutku i na hřbitově.
Prokázaly jsme sestře Růžence Klečkové po-
ctu, kterou si plně zasloužila. Čest budiž
její památce!

Za Zábavní Klub Příznivkyň a Manželek
Sokola,

Anna Elian, taj.

Župa Severovýchodní.

DETROIT, MICH.

Těl. Jed. Sokol Detroit vstupuje tento
rok do svého 60. roku. Každý náš český člo-
věk si uvědomí ohromný význam, jaký vždy
měla a i má sokolská jednota v každém
městě, kde naši krajané žijí. Detroitská jed-
nota nikdy za celou dobu své činnosti ne-
vzdávala se obětí a spolupráce ve prospěch
svých spolukrajanů a jejich činů. Každý
necht' si vzpomene na vše, co zde bylo vy-
konáno a uzná, že bez sokolské jednoty ne-
bylo by těch výsledků dosaženo. Jednota
naše jak i jinde prodělávala krušné doby,
ale měla i své radostné chvíle a dnes vstu-
puje do své šedesátky, což znamená, že
jednota považuje tuto oslavu jen za určitý
mezník své budoucí činnosti. Vzpomeneme-
li si jen těch různých jednotlivců, kteří v
jednotě působili, co bylo as jejich ideálem,
že vytrvali až do svého odchodu do nezná-
ma, vzpomeňme si i těch, kteří svoje snahy
obrátili směrem jiným bez veškeré naděje,
jež jednota na ně vkládala, ale vzpomeňme
si však hlavně těch, kteří v jednotě viděli
kus českého a pravého života. Staly se a
stávají se různá nedopatření, to však jest
již lidským údělem, ale naše jednota pře-
ce jen stála a i stojí na svém základě a bude-
li náš český Detroit státi dále neochvějně při
jednotě, potrvá do nedozírna jako mohutný
kmen našeho živlu v Americe. Historie de-
troitské jednoty jest též velká a byla by též
velká kniha, kdyby jen ty hlavní události
byly zaneseny. Jednota má svůj archiv a
až přijde čas a lepší finanční poměry, pak
i sepišeme své dějiny, a tu přicházíme k
hlavnímu, a to jest oslava tohoto 60letého
trvání ve dnech 14. a 15. prosince 1935.
Členstvo naše obého pohlaví zajisté do jed-
noho bude se podílet na slavnosti této, tak
aby celá sokolská rodina se svými dítkami
byla vzorem sokolské dochvilnosti. A v rám-
ci běžícího života a rozháraných hospodář-
ských poměrů v té době za chlebem při-
pravila naše jednota opět velkou a krás-
nou chvíli pro naše spolky a pro naše če-
ské lidi, kam všichni budou pozváni k vel-
kému banketu a zveme naši župu a celou
Sokolskou Obec Americkou. Druhý den bu-
de sokolská tělocvičná akademie naší dru-
hé generace. A tak 60letá sokolská jednota
v den výročí svých narozenin čeká s ote-
vřenou náručí na své děti, na svoje přátele,
v jejich kruhu chce zapomenout svých let,
ale s tou pevnou vírou, že za pomoci jejich
bude ještě i zdárně pokračovati na svoji
vytčené cestě. Sokolstvo americké připra-
vuje své mladé členstvo naší druhé i třetí

generace do našich prací sokolských. Jsme si již vědomi toho, že my starší to už nedokážeme dlouho děle vésti a ta nová generace, která zrodila se na slunku svobody, doufáme, že bude zdárně pokračovati. Když však hledíme na tu naši mládež z blízka, vidíme, že jest to mládež dobrá a můžeme jí v budoucnosti svěřiti otěže Sokolstva do rukou s vědomím, že vykoná dobře svoje poslání, které my starší jsme dodělali nemohli. Tedy v tom směru vykonává zde Sokol velkou práci a obrací se k mládeži a ji odchovává. Musíme si však uvědomiti, že ten náš jazyk se zde na věčné časy nezachová, však i když řeč zanikne v pozdějších generacích, tak nesmí ubývat u těch, kteří přišli z vlasti a též jsou členy sokolských jednot, ale jejich dítky v řadách našich nevidíme. Proč? Uvědomění sokolské u nás nesmí ochabnouti. S hrdostí, že pocházíme z řad Tyršových, vštěpujme dětem jeho životopis nadále, neb prospíváme svoji sokolskou práci i duchem životu americkému. Sokolstvo jako vůdčí živél v této zemi má za tyto problémy velkou zodpovědnost samo sobě. Do vínku těm našim dětem k té 60leté slavnosti zakoupili a postavili jsme druhý pomník a to sokolské tábořiště, které zvelebují se stále členy, kteří vycit'ují zájem, jaký pro ně tábořiště bude mít jakmile přijde jaro, kdy stromy začnou zelenat a kvést, voda ke koupání se bude oteplovat, neb městský člověk je pln neklidu, vše mocí táhne ho do té volné přírody, kde by mohl osvěžiti svůj zrak svěží jarní zelení a načerpati do plic vzduch plný posilujícího ozonu. A proto jistě všichni členové a přátelé Sokola Detroit uvítají radostně zprávu, že na příští rok otevře slavnostně svůj Sokolský Camp, kde již tento rok postavili jsme stoly, sedadla, pumpu s dobrou, studenou vodou, záchody a převlékárnu. Les jest vypalován od starého listí, pokácené stromy řezány, roští lesní přesekáváno a mílová privátní naše cesta se šíří a rovná atd. Na tisíc hodin práce pilnými bratry a sestrami byly dány k zvelebení na tábořišti. A během zimních měsíců se v práci pokračuje, hlavně na koupališti a jiných pracích. A na jaře stavěti se bude klubovna s kuchyní a tančírnou pro obchodní a zábavní podniky, naši bratři zase s ochotou půjčí obnos na postavení na 5 roků beznárodně na procenta a zase bratr Bazant na zvelebení tábořiště půjčí \$500.00, t. j. každý rok \$100.00 po 5 roků. Díky vám bratři, oběti vašich síl vážíme a zajisté s takovými bratry nemíneme se úspěchu, neb podnik bude zajisté chloubou celé naší české veřejnosti. Očekáváme přihlášky dalších bratrů k vykonávání prací na tábořišti,

aby v čas otevření všechno bylo správně hotovo.

S bratrským pozdravem na všechny bratry a sestry v celé Americe, jsem Váš

Frank Jirásek.

Ž u p a Z á p a d n í .

A NYNÍ OMAHA . . .

Po Cedar Rapidsích—Omaha.

V květnu uveden slavnostně 141 nový člen do T. J. Sokol a do Sboru Sokolic Renáta Tyršová v Cedar Rapidsích, v sobotu 19. října do Sokola Omaha 35 členů, do sboru Sokolic Omaha 19 a do sboru Sokolice Tyrš 25 členek. Celkem 129 nových členů.

Slavnostní uvedení tak velkého počtu členstva vsunuto do programu sokolského karnevalu a bazáru, konaného ve dnech 17.—20. října. Karneval a bazar, konaný v sokolském auditoriu těšil se velké účasti, a večer, kdy nové členstvo uváděno v naše bratrské řady, přítomno asi 1100 účastníků. Pozoruhodná byla podpora spolků a účast farmářů. Někteří přijeli ze vzdálenosti 110 mil a byli šťastni mezi svými sokoly. Proto i výsledky jsou pozoruhodné. Výtěžek 1,500.00 dollarů—na účely jednoty. Radostným zjevem byl duch bratří a sester, vždy snažících se jen pro prospěch svých jednot, vždy ochotných pracovat, pomoci. Duch bratrství prochvil všechno konání.

Sobota byla vyvrcholením slavných dnů. Pořad večera zahájil a řídil starosta Sokola Omaha, br. St. Šerpán. Promluvil k bratřím, sestrám i obecnstvu, promluvila starostka Sokolic Omaha, sestra Anna Machová, a starostka Sokolic Tyrš, sestra Marie Ptáková.

Byv pozdravem zpěvem, tlumočil jsem pozdravy sokolského bratrstva, promluvil k členstvu i veřejnosti. Nové členstvo pak podáním ruky mi slíbilo konati dobrovolné sokolské povinnosti a vytrvalost při sokolské práci za všech okolností pro všechny svoje dny.

Byl představen br. Václav Koutecký, který sám získal 50 nových členů, promluvil br. F. M. Bárta, předseda hlavní úřadovny Západní Česko-Bratrské Jednoty. Vyzdvihl krásné výsledky spolupráce Z. Č. B. J. se Sokolstvem a povzbuzoval k další činnosti a spolupráci.

Zdravice a slova povzbuzení též přednesli z Cedar Rapids místostarosta br. M. L. Hromádka, starostka Sokolic Renáta Tyršová sestra Marta Králíková, cvičitel br. Fr. Machovský a dlouholetý harcovník br. Fr. Filip. Promluvil též organisátor ZČBJ, br. J. M. Kotek.

Telegramy zdravice své tlumočil Ústřední Vzdělávací Odbor AOS., Vzdělávací Odbor župy Střední a starosta Sokola Cedar Rapids, br. Tomáš Suchomel. Dopisy pozdravné zaslaly Sokolice Berwyn, Sokol Tábor a Sokol Berwyn a starosta župy Střední, br. J. Knotek.

Tuto část programu uzavřel vřelými slovy a výzvou ku vstupu do Sokola br. Šerpán.

Následoval velice zdařilý tělocvičný program. Každá cvičební třída přispěla jedním číslem. Začky koničky, žáci různostmi, dorostenky skupinovým cvičením na koni na šíf s madly, dorostenci cvičením na bradlech s pružným můstkem, sokolice tancem času a muži devítkou. Každé číslo po zásluze odměněno potleskem. Sokolice nacvičila náčelnice Sokolic Omaha sestra Anežka Fialová, ostatní společný cvičitel br. Raymond Pospíšil.

Po programu, jako každého dne, bylo rušno u stánků i v kole, i dole, u stolů... A hned hlásilo se žactvo, dorost i členstvo, chtící vstoupiti do Sokola, chtící využít blahodárný vliv sokolského tělocviku. A není pochyby, že vedení dobrým cvičitelem, jakého mají omažští v bru. Pospíšilovi, získají lásku k tělesným cvičením, dostanou dobrý základ pro tělesnou zdatnost, seznámí se s podstatou ideje sokolské a k Sokolstvu přilnou.

Jsem přesvědčen, že v Sokole, po celé oblasti naší Obce shromáždí se stále více a více našeho lidu, který se přičiní, aby snahy o krásného, zdravého a ušlechtilého člověka uplatnily se ve všem životě našem.

Následujte Cedar Rapidse, následujte Omahu! Není důvodu, proč sokolské bratrstvo nemělo by ve svých řadách sdružovat většinu našeho lidu, proč nemohlo by získat nejširší zájem všech vrstev, prodchnouti ten lid sokolským duchem, ukázati mu mravní a národní základnu Sokolstva, dáti mu příležitost poznat cíle, jež k ozdravení života vedou. Chtějte—sestry a bratři—a náš člověk přiveden bude tam, kde měl být od let!

Nemohu nevzpomenouti přijetí, ochoty a lásky mi projevené bratry a sestrami. Nezapomenu br. Šimona Rokůska, br. St. Šerpána, náčelníka župy br. Kopeckého, br. Pospíšila, br. Tesaře, bratři a sester z Rapids, sestry Lašťovicové, sester Ptákových, Anežky Fialové, sestry Machové, manželů Raškových, starého harcovníka br. Joe Míka a všech našich dobrých sokolských lidí. Jsem vám všem vděčen. Budu často myslet zalétat do Omahy. Důvěru a lásku vaši budu si hledět zachovat a zasloužit pro všechny svoje dny—**K. M. Prechal.**

Joseph Dvořák:

NÁŠ VYCHÁZKOVÝ KROJ.

Lituji, že prvním mým příspěvkem do Sokola Amerického za mnoho roků má býti právě předmět sokolského vycházkového kroje, předmět, jenž v dobách minulých byl pro mne osobně, v rámci sokolské instituce zde v Americe, vždy řádu podřadného, ač natropil mezi námi své doby dosti nesvárů a nedorozumění.

Pozornost moji v této záležitosti vyvolala "Výzva" v minulém čísle Sokola Amerického, uveřejněna krojovou komisí za příčinou získání pevné ceny u vyrábění nových krojů, schválených minulým sjezdem.

Byl jsem náhodou přítomen poslednímu sjezdu v den, kdy jednalo se o schválení tohoto kroje a jelikož byl jsem zde pouze jako pozorovatel, neměl jsem práva zasahovati do jednání v této otázce, ačkoliv viděl jsem východisko z jejich problému daleko praktičtější, nežli na jakém se usnesli.

Dnes, kdyby jednota, ku které přináležím, byla v dobu sjezdu členem AOS., dal bych návrh na znovu uvážení této krojové záležitosti a sice z následujících důvodů:

1. Kroj schválený není praktický, ani esthetický a nevyniká ničím, vztahujícím se na účelnost kroje sokolského neb sportovního a naprosto postrádá jakoukoliv originalitu.

2. Schválení jakéhokoliv kroje na sjezdu pouze jednotlivými zástupci, muži a ženami na sjezd vyslanými, není správným. Schválení kroje nového má se státi hlasováním členstva činného ve všech jednotách, členstva, jež opravdu nový kraj nositi má a po delší dobu nositi bude, jmenovitě naše mladší generace. Není logickým, ani úspěšným vnučovati našim mladým lidem věc, kterou sami neviděli a o níž nemají právo sami rozhodovati. Na naše starší při veřejných vystoupeních dle našich zkušeností nemůžeme spoléhati co se počtu týče, ba ani v reprezentacním znázornění naší tělesné výchovy. Výsledek zavedení nového kroje dle jednání posledního sjezdu jest samozřejmý. Ti, kterým se kraj bude zamlouvat a vydání s tím spojené mohou si dovoliti, opatří si jej. Ostatní budou kraj ignorovat pod různými předstírkami, a konečný výsledek—nebudeme o nic dále než jsme dnes.

3. Ač uznávám snahu všech ve směru konečného rozřešení záležitosti společného vycházkového kroje sokolského, musím doznati, že přítomná doba těžce doléhá na veškeré členstvo AOS. Tudiž jakýkoliv spontánní výsledek náporu ve směru donucení členstva k opatření sobě nového kroje, jest nemyslitelný. Proč neodložit záležitost

tuto na nějaký čas, náležitě ji promyslet, získati další návrhy od různých členů, hlavně činných. Jestli postačil za posledních mnoho roků náš cvičební společný krok sokolský, ve snaze o vzájemnou bratrskost a sblížení, věřím, že postrádání nového vycházkového kroje těch několik dalších měsíců nás již více nerozloučí.

Na místě byl by návrh některé jednoty, jež v posledním sjezdu zastoupena byla, na znovu uvážení otázky nového vycházkového kroje sokolského. Následovně vypsati výzvu k členstvu o podání nových návrhů, z nichž potom nejlepší a nejpraktičtější předloženy budou krojovou komisí ku schválení veškerému členstvu AOS. přímým hlasováním v každé jednotě.

VÝBĚR 50 ANGLICKÝCH KNIH PRO SOKOLSKÉ KNIHOVNY.

Sestavil Dr. Jar. E. S. Vojan, předseda
Ústř. vzděl. výboru AOS.

(Pokračování.)

18. **The March of the Seventy Thousand.** By Henry Baerlein. The operations of the Czechoslovak Army in Russia and Siberia, 1914-1920. London, L. Parsons, 1926, 287 pages, illustrated, map.
19. **Slovakia Then and Now.** By R. W. Seton-Watson. A political survey by many Slovak authors. London, Allen and Unwin, 1931, 356 pages.
20. **Joh. Amos Comenius.** By Jan Jakubec. Prague, Orbis, 1928, 59 pages.
21. **Masaryk, the Nation Builder, the Man who Changed the Map of Europe.** By John H. Finley. New York, Association Press, 232 pages, illustrated.
22. **Thomas Garrick Masaryk.** By Edward Beneš, Lewis Eckstein and Louis Eisenmann. Prague, Orbis, 1925, 142 pages.
23. **Frederick Smetana.** By Zdeněk Nejedlý. London, G. Blos, 1924, 154 pages.
24. **Anton Dvořák.** By Karel Hoffmeister. London, John Lane, 1928, 132 pages.
25. **Modern and Contemporary Czech Art.** By Ant. Matějček and Zdeněk Wirth. London, Rutledge and Sons, 1924, 94 pages and 203 illustrations.
B) Česká Amerika.
26. **Augustine Herrman of Bohemia Manor.** By Thomas Čapek. Prague, State Printing Office, 1930, 36 pages, 23 illust.
27. **The Čechs (Bohemians) in America.** By Thomas Čapek. Boston, Houghton Mifflin Co., 1920, 294 pages, illust. Na prodej ve Svornosti, 2518 S. Pulaski Road, Chicago, Ill.
28. **A History of Czechs in Nebraska.** By Rose Rosický. Czech Historical Society of Nebraska, 1929, 492 pages, illust.
29. **Czechs and Slovaks. World's Fair Memorial of the Czechoslovak Group.** Edited by Dr. Vojan. Chicago, 1933, 109 pages. K dostání v České Národní Radě, 3301 W. 26th St., Chicago, Ill.
II. Překlady z českých básníků a spisovatelů.
30. **Anthology of Czechoslovak Literature.** By Paul Selver. London, Trench, Trubner and Co., 1929, 302 pages.
31. **Selected Czech Tales.** By Marie Busch and Otto Pick. Oxford University Press, 1925, 259 pages.
32. **Czechoslovak Stories.** By Šárka B. Hrbková. New York, Duffield and Co., 1929, 330 pages. (Transl. from Čech, Neruda, Jirásek, Machar, etc.)
33. **Stories and Even Songs.** By Vítězslav Hálek. Translated by W. W. Strickland. New York, B. Westerman Co., 1930, 371 pages.
34. **Tyrolean Elegies.** By Karel Havlíček Borovský. Chicago, 1932, 30 pages.
35. **May.** By Karel Hynek Mácha. Chicago, 1932, 60 pages.
36. **Satanella.** By Jaroslav Vrchlický. Chicago, 1932, 80 pages.
37. **Pirate Melodies.** By J. V. Šmejkal. Chicago, 1934, 77 pages. Nos. 34, 35, 36 and 37 are translated by Roderick O. Ginsburg. K dostání u překladatele, 1247 Elmwood Avenue, Berwyn, Ill.
38. **The Jail.** By J. S. Machar. Experiences in 1916. Translated by Paul Selver. Oxford, Basil Blackwell, 1922, 219 pages.
39. **Czechoslovak Fairy Tales.** By Parker H. Fillmore. New York, Harcourt, Brace and Howe, 243 pages, illust.
40. **Shoemaker's Apron. Second book of Czech. Fairy Tales.** By Fillmore, same publishers, 280 pages, illust.
41. **The Shepherd and the Dragon.** Fairy Tales by Božena Němcová. Translated by Eleanor E. Ledbetter. New York, Robert McBride and Co., 1930, 206 pages, illust.
42. **R. U. R. (Rossum's Universal Robots).** By Karel Čapek. A drama. New York, Doubleday, Page and Co., 1923, 187 pages. Transl. by Paul Selver.
43. **The Makropulos Secret.** By Karel Čapek. A drama. Boston, J. W. Luce and Co., 1925, 165 pages. Translated by R. C. Burrell.
44. **Krakatit.** By Karel Čapek. A story, translated by L. Hyde. New York, Macmillan Co., 1925, 418 pages.
45. **The Absolute at Large.** By Karel Čapek. The same, 1927, 242 pages.
(Pokračování.)

ADRESÁŘ AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ.

AOS. A JEJÍ ODBORY:

Výkonný výbor AOS. Schůze poslední pondělí v měsíci. Starosta Karel M. Prchal, 2419 S. Scoville Ave., Berwyn, Ill.; jednatel Jarka Kořáň, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.; I. nám. Ferd. Vodák; II. nám. Marie Štěpánková; pokladník Jos. Falta.

Peněžní poukázky, at' už Money Orders anebo čeky, bud' teč vystavovány na jméno AMERICAN SOKOL UNION; k osobním čekům nutno připojit 10c v poštovních známkách na směnu. Adresa na všechny zásluky pro Výkonný výbor AOS.: American Sokol Union, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

Technické předsednictvo AOS. Náčelník Jarka Jelínek, 1405 W. 18th St., Chicago, Ill.; místonáčelník Jindř. Rabišák, 1633 S. Lombard Ave., Cicero, Ill.; místonáčelnice Kate Danko, 4955 Henderson Ave., Chicago, Ill.; jednatelka Betty M. Prenerová, 1221 S. 61st Court, Cicero, Ill.

Ústřední vzdělávací odbor AOS. Schůze 1. pondělí v měsíci v úřadovně výk. výboru. Předseda Dr. J. E. S. Vojan, 1831 S. Gunderson Ave., Berwyn, Ill.; jednatel Jaroslav Turek, 2758 S. Millard Ave., Chicago, Ill.; místopředs. prof. Jar. Zmrhal.

Ústřední věstník "Sokol Americký".—Redaktor Jarka Kořáň, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

ŽUPA VÝCHODNÍ, NEW YORK, N. Y.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Modr, 322 E. 74th St.; náměstek Jos. Švec; pokladník Karel E. Hrbek; jednatel Jos. Kolman, 3414—3rd Ave., Bronx, New York.

Schůze třetí pondělí v měsíci v Sokolovně, 420-424 E. 71st St., New York, N. Y.

Technický odbor: Náčelník Jos. Szazama, 425 E. 69th St., N. Y.; náčelnice Ottilie Martinová; jednatel Anton Hron, 432 E. 73rd St., N. Y.

Vzdělávací odbor: Jednatel Jos. Kolman, 3414 3rd Ave., Bronx, N. Y.

Dopisy, týkající se různých odborů, zasílány bud' teč na jednatele oněch výborů.

ŽUPA SEVEROVÝCHODNÍ, CLEVELAND, O.

Výkonný výbor župy Severovýchodní. Starosta Fred Jirsa, 4139 E. 131. St.; jednatelka Máňa Chaloupka, 3103 Otakar St. Schůze 2. sobotu v měsíci v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave.

Technické předsednictvo mužů: Náčelník Fr. Krátký, 13210 Svec Ave.; místonáčelník Frant. Pliska, 3302 Fulton Road. Schůze konají se poslední pondělí v měsíci v 8 hodin večer v sokolovně na Wendell Ave.

Technické předsednictvo žen: Schůze každé 2. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave. Náčelnice Božena Černá, 16174 Friend Ave., Bedford, O.; místonáčelnice Máňa Chaloupková, 3103 Otakar Ave.; jednatelka Vlasta Šebková, 3539 E. 161st St.

Vzdělávací odbor župy Severovýchodní. Předseda J. F. Krátký; jednatel a dopisovatel Gust. Pauza. Župní orgán "Věstník sokol. župy Severovýchodní", měsíčník; pořádá J. F. Krátký, 11305 Glenboro Drive, E. E.

ŽUPA STŘEDNÍ, CHICAGO, ILL.

Ústřední výbor: Schůze každou 3. středu v měsíci v Sokole Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Starosta: Jan Knotek, 2614 S. Kenilworth Ave., Berwyn, Ill.; náměstka Zden. Macichová; jednatel Matěj Brichta, 1639 S. 47th Ct., Cicero, Ill.; pokladník Jos. Brouk, 2346 So. 56th Ave., Cicero, Ill.

Technický odbor župy Střední koná schůze každou první středu v měsíci v 8 hodin večer v Sokole Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Náčelník Jos. Regner, 2520 S. Hamlin Ave., Chicago, Ill.; místonáčelník Leo H. Chlud, 3133 S. Crawford Ave., Chicago, Ill.; jednatel Karel Oselka, 2314 Cuyler Ave., Berwyn, Ill.

Technický odbor žen župy Střední. Schůze konají se každou 4. středu v měsíci v 8 hod. večer v Sokole Havlíček-Tyrš. Náčelnice: Milada Otčorská, 2251 S. Kildare Ave.; místonáčelnice: Růžena Bezkostná, 2700 S. Troy St.; jednatelka: Milada Barcalová, 2448 S. Millard Ave.; vedoucí komise her: Emilie Welclová, 2701 S. Hamlin Ave., Chicago, Ill.

Vzdělávací odbor župy Střední. Předseda K. M. Prchal, 2419 S. Scoville Ave., Berwyn, Ill.; jednatel Jar. Turek, 2758 S. Millard Ave., Chicago, Ill. Schůze se konají v úterý přede dnem schůze župního výboru v Sokole Chicago.

ŽUPA ZÁPADNÍ, OMAHA, NEB.

Ústřední výbor koná své schůze každé třetí pondělí v 8 hodin večer v síni Těš. Jed. Sokol Omaha, S. 13th St., Omaha, Neb. Starosta Š. Rokůsek; jednatel Jan Hráza, 1717 S. 12th St.; pokladník Mary Lašticová, 2318 S. 16th St.

Technický odbor. Náčelník Fr. Kopecký, 2401 "Q" St.; místonáčelník Fr. Vaněk, 1815 Ontario St.; náčelnice a jednatelka Marie Lašticová, 2318 S. 16th St., Omaha Neb. Schůze 2. nedělí v měsíci odpoledne.

Vzdělávací odbor. Š. Rokůsek, předseda; Jos. Mík, taj. Šerpán, 711 Pine St., vzdělávatel.

ŽUPA SEVERNÍ, ST. PAUL, MINN.

Starosta Josef Pavlíček, 702 Juno St., St. Paul, Minn.; náměstek Fr. Dvořák, 746 Logan St., St. Paul, Minn.; pokladník Albert Smolík, 512 Montrose Lane, St. Paul, Minn.; jednatel Fr. R. Vaněk, 1245 Lincoln Ave., St. Paul, Minn. Schůze konají se každý první pátek v měsíci v 8 hodin večer v síni ČSPS, St. Paul, Minn.

Technické předsednictvo. Náčelník Fr. Verner, 281 Ramsay St., St. Paul, Minn.; místonáčelník Jerry Roch, 4920—35th Ave. S., Minneapolis, Minn.; náčelnice Božena Smolíková, 512 Montrose Lane, St. Paul, Minn.

Vzdělávací odbor. Vzdělávatel Josef Zajíček, Hopkins, Minn.

ŽUPA JIŽNÍ, DALLAS, TEXAS.

Ústřední výbor v Dallas, Tex. Starosta Václav Kraft, 4250 S. Fitzhugh Ave.; jednatelka Venuše Kučerová, 2516 Lawrence St.; pokladník Vilém A. Nesuda, 3522 Frank St. Schůze každou čtvrtou nedělí o 2. hod. odpoledne v Sokolovně na Carl St.

Technické předsednictvo. Náčelník Václav Kučera, 2516 Lawrence St., Dallas, Tex.

Vzdělávací odbor. Vzdělávatel Frant. Rendl, 3614 Carl St., Dallas, Tex.

ŽUPA PACIFICKÁ, SAN FRANCISCO, CAL.

Starosta Fr. J. Laštůčka, 2116 Hillside Ave., Burlingame, Cal.; místostarosta L. Jirsák; jednatel A. G. Kohoutek, 538 Laidley St., San Francisco, Cal. Schůze se konají v místnosti Sokola, 739 Page St., každý poslední pondělík v měsíci o 8. hod. večerní.

Technické předsednictvo. Náčelník Fr. Víšek, 1435 Garfield Ave., Albany, Cal.; místonáčelník B. Pešťál, 739 Page St., San Francisco, Cal.

Vzdělávací odbor. Vzdělávatel a dopisovatel Karel S. Novák, 1422 Franklin St., San Francisco, California.

ŽUPA JIHOZÁPADNÍ, CALDWELL, KANSAS.

Župní výbor. Starosta Jos. Mišák, Freeport, Kans.; náměstek Jan Harant, Bluff City, Kans.; jednatel Karel Volavka, Rt. 3, Caldwell, Kans.; pokladník Josef Škor, Rt. 3, Caldwell, Kans.

Technické předsednictvo. Náčelník Jan Maruška, Rt. 4, Caldwell, Kans.; náčelnice Helena Mišáková, Freeport, Kans.

Vzdělávací odbor. Vzdělávatel Frant. Anton, Rt. 3, Caldwell, Kans.